

*Nariadenie zo dňa 9. septembra 1941 o právnom postavení Židov
„Židovský kódex“, ktorý v 270 paragrafoch ustanovil na Slovensku osobitný právny režim
občanov židovského vierovyznania, ktorí tak stratili občianske práva.*

**198/1941 Sl.z.
Nariadenie
zo dňa 9. septembra 1941
o právnom postavení Židov.**

Vláda Slovenskej republiky podľa § 1 zákona č. 210/1940 Sl.z. nariaďuje:

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA.

Vymedzenie pojmu.

§ 1.

(1) Za Žida podľa tohto nariadenia sa bez ohľadu na pohlavie pokladá:

- a) kto pochádza najmenej od troch podľa rasy židovských starých rodičov;
- b) židovský miešanec, ktorý pochádza od dvoch podľa rasy židovských starých rodičov [§ 2, písm. a)], ak
 1. dňa 20. apríla 1939 bol alebo po tomto dni sa stal príslušníkom izraelitského (židovského) vyznania,
 2. po 20. apríli 1939 vstúpil do manželstva so Židom [písm. a)],
 3. pochádza z manželstva so Židom [písm. a)], uzavretého po 20. apríli 1939,
 4. pochádza z nemanželského styku so Židom [písm. a)] a narodil sa ako nemanželské dieťa po 20. februári 1940.

(2) Za židovského starého rodiča podľa rasy v smysle ustanovení tohto nariadenia má sa pokladať ten, kto patril k izraelitskému (židovskému) vyznaniu.

§ 2.

Za židovského miešanca podľa tohto nariadenia sa pokladá:

- a) kto pochádza od dvoch podľa rasy židovských starých rodičov (§ 1, ods. 2), ak sa podľa § 1, písm. b) nepokladá za Žida,
- b) kto pochádza od jedného podľa rasy židovského starého rodiča (§ 1, ods. 2).

§ 3.

(1) Pokračujúce, potažne na pokračovanie príslušné úrady, súdy a orgány verejnoprávnych korporácií a ustanovizní majú v prípadoch, v ktorých je to pre ich rozhodnutie (opatrenie a pod.) nevyhnutne potrebné, žiadať od strany potvrdenie o tom, že nie je Žid, potažne židovský miešanec.

(2) Úrady, súdy a orgány (ods. 1), nemajú žiadať potvrdenie podľa ods. 1 v prípade, ak je im z predložených dokladov alebo ináč známe, že strana nie je Žid, potažne židovský miešanec.

(3) Potvrdenia podľa ods. 1 vydávajú obecné (obvodné) notárske úrady - v Bratislave Štátny matričný úrad - príslušné podľa bydliska.

(4) Pre osoby, ktoré nemajú na území Slovenskej republiky bydlisko, vydáva potvrdenie (ods. 1) Štátny matričný úrad v Bratislave.

(5) V pochybných prípadoch, či je niekto Žid, židovský miešanec, alebo nie, rozhoduje Ministerstvo vnútra. O rozhodnutie môže žiadať tak strana, ako aj úrad, súd alebo orgán verejnoprávnej korporácie, poťažne ustanovizne.

(6) Matričné výťahy potrebné pre vydanie potvrdenia podľa ods. 1, výslovne na ten cieľ vydané a ako také označené, nepodliehajú kolkom ani poplatkom. Výšku odmeny, ktorú sú oprávnení vyberať cirkevní matrikári za tieto výťahy, určí minister vnútra vyhláškou.

§ 4.

Za židovské sdruženie podľa tohto nariadenia treba považovať:

a) verejnú obchodnú spoločnosť, ak aspoň polovica spoločníkov sú Židia (židovské sdruženia) a súčasne ak aspoň polovica účasti na zisku spoločnosti patrí Židom (židovským sdruženiam),

b) komanditnú spoločnosť, ak aspoň polovica komanditistov a aspoň polovica verejných spoločníkov sú Židia (židovské sdruženia), alebo ak aspoň polovica účasti na zisku spoločnosti patrí Židom (židovským sdruženiam),

c) účastinnú spoločnosť alebo družstvo, ak viac ako jedna štvrtina členov správnej rady sú Židia, alebo ak aspoň polovica základnej istiny patrí Židom (židovským sdruženiam); pritom sa neberie zreteľ na členov správnej rady, ktorí sú cudzincami a majú stále bydlisko v cudzozemsku,

d) spoločnosť s obmedzeným ručením, ak aspoň jedna štvrtina jednatel'ov sú Židia, alebo ak aspoň polovica kmeňového kapitálu patrí Židom (židovským sdruženiam),

e) ťažiarstvo, ak štvrtina členov správy sú Židia, alebo ak aspoň polovica kuksov patrí Židom (židovským sdruženiam),

f) právnu osobu (spolok, základina, fond a pod.) alebo iný súbor osôb alebo majetku, ktorých cieľom je napomáhať židovské záujmy, alebo ktorých aspoň polovica členov sú Židia (židovské sdruženia), ak len nejde o útvary zriadené na základe osobitných právnych predpisov.

§ 5.

Židovskú alebo nežidovskú povahu sdruženia (§ 4) určuje v pochybných prípadoch Ústredný hospodársky úrad.

ČASŤ PRVÁ. Osobné postavenie.

HLAVA I. Evidencia.

§ 6.

(1) Obecné (obvodné) notárske úrady - v Bratislave Policajné riaditeľstvo - vedú evidenciu Židov, ktorí majú bydlisko v obvode ich pôsobnosti.

(2) Policajné riaditeľstvo v Bratislave vedie evidenciu aj tých Židov, ktorí sa zdržujú na území Slovenskej republiky, avšak na tomto území nemajú bydlisko.

(3) Na základe evidencií podľa ods. 1 a 2 vedie Ministerstvo vnútra ústrednú evidenciu.

(4) Židia sú povinní hlásiť dáta a ich zmeny, potrebné pre evidencie podľa ods. 1 a 2.

(5) Podrobnosti o vedení evidencií a ohlasovacej povinnosti (ods. 4) určí Ministerstvo vnútra.

§ 7.

Kto vedome nesplní ohlasovaciu povinnosť podľa § 6, potresce sa za priestupok okresným (štátnym policajným) úradom peňažným trestom od Ks 100.- do Ks 10.000.-, ktorý sa má v prípade nevyožiteľnosti premeniť na zatvorenie od 1 dňa do 15 dní.

HLAVA II. **Označenie.**

§ 8.

(1) Židia sú povinní nosiť židovské označenie. Podrobnosti o tvare označenia a o spôsobe jeho nosenia, ako aj všeobecné výnimky po dohode s rezortne príslušným ministrom určí minister vnútra vyhláškou v Úradných novinách.

(2) Iné označenia v súvislosti s menom (priezviskom) alebo firmou Žida (židovského združenia) môže určiť rezortne príslušný minister.

(3) Kto nenosí, poťažne nepoužíva označenia podľa ods. 1 alebo 2 potresce sa za priestupok okresným (štátnym policajným) úradom peňažným trestom od Ks 100 do Ks 10.000, ktorý sa má v prípade nevyožiteľnosti premeniť na zatvorenie od 1 dňa do 15 dní.

HLAVA III. **Obmedzenia ohľadom manželstva a mimomanželského pohlavného styku.**

§ 9.

(1) Zakazuje sa uzavrieť manželstvo medzi Židom (Židovkou) a Nežidovkou (Nežidom) a medzi Židom (Židovkou) a židovskou miešankou (miešancom) [§ 2].

(2) Kto vedome uzavrie manželstvo proti zákazu v ods. 1, potresce sa pre prečin väzením do 3 rokov a stratou úradu a práva volebného.

§ 10.

Vedomý mimomanželský pohlavný styk medzi Židom (Židovkou) a Nežidovkou (Nežidom) sa tresce ako prečin väzením do 5 rokov.

§ 11.

Trestné pokračovanie pre trestné činy podľa §§ 9 a 10 patrí do pôsobnosti krajských súdov.

HLAVA IV. **Vylúčenie z volebného práva a z verejnoprávnych funkcií.**

§ 12.

(1) Židia nemajú volebné právo a nie sú voliteľní do Snemu Slovenskej republiky ani do orgánov verejnoprávnych korporácií.

(2) Žid nemôže byť ustanovený za funkcionára štátu a verejnoprávnych korporácií a ustanovizní vôbec.

(3) Ustanovenia ods. 1 a 2 platia aj o židovských miešancoch (§ 2) a o nežidovských manželoch Židov, avšak len nakoľko ide o pasívne volebné právo.

§ 13.

(1) Žid nemôže byť členom Hlinkovej slovenskej ľudovej strany, registrovaných strán národných skupín, ani členom Hlinkovej gardy, Hlinkovej mládeže, Freiwillige Schutzstaffel a Deutsche Jugend.

(2) Funkcionárom strán poľažne dôstojníkom alebo poddôstojníkom organizácií uvedených v ods. 1 nemôže byť ani židovský miešanec (§ 2) ani nežidovský manžel Žida.

§ 14.

(1) Žid nesmie byť ustanovený za znalca, odhadcu, tlmočníka, sudcu laika, konkurzného správcu, vnúteného správcu v súdnom alebo inom pokračovaní, za poručníka, opatrovníka, vyjmúc ustanovenie za poručníka a opatrovníka pre poručenca alebo opatrovanca-Žida.

(2) Ustanovenia ods. 1 platia aj pre židovských miešancov, uvedených v § 2, písm. a).

HLAVA V.

Nespôsobilosť k verejným službám.

§ 15.

(1) Žid nesmie byť zamestnaný v službách štátu, taktiež v službách verejnoprávnych korporácií a verejných ustanovizní vôbec, počítajúc do toho aj nositeľov verejnoprávneho poistenia, a to ani ich alebo nimi spravovaných alebo dotovaných ústavov, podnikov, fondov a zariadení, vyjmúc židovských kultúrnych, kultových a sociálne-zdravotných ustanovizní ako aj Ústredne Židov.

(2) Ustanovenia ods. 1 platia aj o židovských miešancoch, uvedených v § 2, písm. a). Dôstojníkom a poddôstojníkom brannej moci alebo žandárstva nemôže byť ani židovský miešanec uvedený v § 2, písm. b).

(3) Ustanovenie ods. 1 platí aj o nežidovských manželoch Židov.

HLAVA VI.

Nespôsobilosť vykonávať niektoré slobodné povolania.

Diel prvý.

Nespôsobilosť k verejnému notárstvu, advokácií a civilnému inžinierstvu.

§ 16.

(1) Žid nemôže byť:

- a) verejným notárom (verejnonotárskym osnovníkom),
- b) advokátom (advokátskym osnovníkom),
- c) civilným inžinierom.

(2) Ustanovenie ods. 1 písm. a) a b) platí aj o židovských miešancoch, uvedených v § 2, písm. a).

(3) Ustanovenie ods. 1, písm. a) platí aj o nežidovských manželoch Židov.

§ 17.

(1) Prečinu sa dopúšťa a potresce sa príslušným okresným súdom väzením do 3 mesiacov a peňažným trestom od 1000.- do 5000.- Ks:

- a) kto, súc podľa § 16 vylúčený z výkonu svojho povolania, v ňom pokračuje,
- b) kto v tomto povolaní zamestnáva alebo umožňuje zamestnať osobu z tohto povolania vylúčenú,
- c) kto akýmkoľvek spôsobom priamo alebo nepriamo umožňuje osobe, vylúčenej podľa § 16 z povolania, pokračovať v povolaní, z ktorého je vylúčená.

(2) Člen verejnonotárskej alebo advokátskej komory, ako aj člen príslušnej záujmovej organizácie inžinierskej, ktorý sa previnil proti ustanoveniam ods. 1, písm. b) a c), stráca právo vykonávať svoje povolanie a vymaže sa zo zoznamu príslušnej komory (organizácie).

(3) Podmienečný odklad výkonu trestu je vylúčený.

Diel druhý.

Nespôsobilosť k výkonu lekárskej a zverolekárskej praxe.

§ 18.

(1) Židia nemôžu vykonávať lekársku a zverolekársku prax.

(2) Ustanovenie ods. 1, nakoľko ide o lekársku prax, sa vzťahuje aj na židovských miešancov, uvedených v § 2, písm. a).

§ 19.

(1) Priestupku sa dopúšťa a tresce sa okresným (štátnym policajným) úradom peňažným trestom od 500.- Ks do 50.000 Ks, ktorý v prípade nevyožiteľnosti sa má premeniť na zatvorenie od 5 dní do 30 dní:

- a) kto súc podľa § 18 vylúčený z výkonu lekárskej, poľažne zverolekárskej praxe, ju vykonáva,
- b) kto vo výkone lekárskej, poľažne zverolekárskej praxe zamestnáva alebo umožňuje zamestnávať osobu z jej výkonu vylúčenú,
- c) kto akýmkoľvek spôsobom priamo alebo nepriamo umožňuje pokračovať vo výkone lekárskej praxe osobe z nej vylúčenej.

(2) Podmienečný odklad výkonu trestu je vylúčený.

Diel tretí.

Nespôsobilosť k výkonu na lekárnickú prax a k právam na lekárne.

§ 20.

(1) Žid nemôže vykonávať lekárnickú prax.

(2) Žid nesmie byť majiteľom (spolujemajiteľom) alebo koncesionárom (spolukoncesionárom) verejnej lekárne s právom reálnym, radikovaným alebo osobným.

(3) Ustanovenia ods. 1 platia aj o židovských miešancoch, uvedených v § 2, písm. a).

§ 21.

(1) Priestupku sa dopúšťa a tresce sa okresným (štátnym policajným) úradom peňažným trestom od 1000 do 100.000 Ks, ktorý v prípade nevyožiteľnosti má sa premeniť na zatvorenie od 10 dní do 60 dní:

- a) kto, súc podľa § 20 vylúčený z výkonu svojho povolania, v ňom

pokračuje,

b) kto v tomto povolaní zamestnáva alebo umožňuje zamestnávať osobu z neho vylúčenú,

c) kto akýmkoľvek spôsobom priamo alebo nepriamo umožňuje osobe vylúčenej podľa § 20, pokračovať v povolaní, z ktorého je vylúčená.

(2) Podmienečný odklad výkonu trestu je vylúčený.

HLAVA VII.

Pracovná povinnosť a obmedzenie slobody osobnej, domovej a listového tajomstva.

Diel prvý.

Pracovná povinnosť.

§ 22.

(1) Židia vo veku od 16 do 60 rokov, ak nekonajú práce podľa § 38 branného zákona, sú povinní konať práce, ktoré im prikáže Ministerstvo vnútra.

(2) Pre osoby uvedené v ods. 1 pracovnú príležitosť obstaráva, poťažne prácu organizuje a pracovné podmienky určuje Ministerstvo vnútra.

(3) Ustanovenia ods. 1 neplatia pre Židov, ktorí majú povolenie podľa § 43, ods. 1, poťažne ktorí podľa § 258, ods. 2 môžu zostať v doterajšom zamestnaní, ako aj pre Židov, na ktorých sa vzťahujú ustanovenia § 256, pokiaľ príslušné povolenie alebo výnimka platí.

§ 23.

Prácami, vykonávanými podľa § 22, sa nezakladá pracovný (služobný) pomer a osoby ich vykonávajúce nepodliehajú verejnoprávnemu poisteniu.

§ 24.

Kto neposlúchne príkaz (§ 22) nastúpiť do práce, taktiež ten, kto prikázanú prácu nekoná, alebo ju vykonáva nedbale, alebo ju bez súhlasu Ministerstva vnútra zanechá, potresce sa pre priestupok okresným (štátnym policajným) úradom peňažným trestom od 100.- do 10.000.- Ks, ktorý sa má v prípade nevyožiteľnosti premeniť na zatvorenie od 1 dňa do 15 dní.

Diel druhý.

Osobné a domové prehliadky.

§ 25.

Štátne bezpečnostné orgány môžu kedykoľvek previesť u Židov osobnú prehliadku, a to aj bez písomného príkazu úradu alebo súdu.

§ 26.

(1) Štátne bezpečnostné orgány môžu kedykoľvek previesť u Židov a u židovských sdružení domovú prehliadku, a to aj bez písomného rozkazu úradu alebo súdu. Inak platia ustanovenia dielu II. zákona č. 293/1920 Sb.z. a n.

(2) Ustanovenie ods. 1 sa vzťahuje aj na podniky (závody) a iné miestnosti Židov a židovských sdružení.

Diel tretí.
Obmedzenie listového tajomstva.

§ 27.

(1) Žid (židovské sdruženie) ako odosielať akejkoľvek poštovej zásielky (listy, balíky a pod.) vo vnútrozemskom styku je povinný uviesť na nej svoju presnú adresu a ľahko zbadateľné označenie (židovskú hviezdu).

(2) Kto poruší ustanovenie ods. 1, sa potresce okresným (štátnym policajným) úradom pre priestupok peňažným trestom od Ks 100.- do Ks 10.000.-, ktorý sa má v prípade nevyhnutnosti premeniť na zatvorenie od 1 dňa do 15 dní.

Diel štvrtý.
Obmedzenie ohľadom bydliska.

§ 28.

(1) Ústredný hospodársky úrad môže po dohode s Ministerstvom vnútra Židom uložiť povinnosť vysťahovať sa z určitej obce (mesta), pritom môže uložiť súčasne povinnosť nastahovať sa do určitej obce (mesta).

(2) Ústredný hospodársky úrad môže po dohode s Ministerstvom vnútra určiť obvody okresných úradov, prípadne jednotlivé obce (mestá), do ktorých sa Židia nesmú pristahovať.

(3) Ústredný hospodársky úrad môže uložiť Židom povinnosť vysťahovať sa z určitej časti obce (mesta) a pritom môže súčasne uložiť povinnosť nastahovať sa do určitej jej časti, a to všeobecne alebo v jednotlivých prípadoch.

§ 29.

(1) Ministerstvo vnútra a jemu podriadené úrady verejnej správy vnútornej môžu pre Židov obmedziť alebo im zakázať pobyt v určitých obciach (mestách) alebo v určitých ich častiach (námestiach, uliciach, parkoch, kúpaliskách a pod.), ako aj obmedziť alebo zakázať návštevu určitých podnikov (kúpeľov, hostincov, kaviarní, výstav a pod.).

(2) Prestúpenie obmedzení alebo zákazov, vydaných podľa ods. 1, potrescú okresné (štátne policajné) úrady peňažným trestom od 100 do 10.000 Ks, ktorý v prípade nevyhnutnosti sa má premeniť na zatvorenie od 1 dňa do 15 dní.

HLAVA VIII.
Obmedzenie spolkového a shromažďovacieho práva, ako aj tlačovej slobody.

Diel prvý.
Spolkové právo a Ústredňa Židov.

§ 30.

(1) Zakazuje sa zriaďovať židovské spolky alebo židovské organizácie [§ 4, písm. f)] okrem židovských náboženských obcí.

(2) Kto poruší ustanovenie ods. 1, potresce sa okresným (štátnym policajným) úradom peňažným trestom od 500 Ks do 50.000 Ks, ktorý sa má v prípade nevyhnutnosti premeniť na zatvorenie od 5 dní do 30 dní.

§ 31.

(1) Jedinou organizáciou Židov, žijúcich na území Slovenskej republiky, výlučne povolanou zastupovať ich kolektívne záujmy, je Ústredňa Židov so sídlom v Bratislave.

(2) Ústredňa Židov je verejnoprávnou záujmovou korporáciou; jej povinnými členmi sú všetky osoby, ktoré sa podľa § 1 pokladajú za Židov.

(3) Ústredňa Židov podlieha len dozoru Ústredného hospodárskeho úradu; jeho príkazy a úpravy sú pre ňu záväzné.

§ 32.

Podrobnosti, najmä o vnútornej organizácii, o orgánoch Ústredne Židov a o právach a povinnostiach jej členov, taktiež o dozore (§ 31, ods. 3), určuje Ústredný hospodársky úrad.

Diel druhý.

Shromažďovacie právo.

§ 33.

Židia nesmú usporiadať verejné shromaždenia alebo sprievody a nesmú sa zúčastniť na iných verejných shromaždeniach.

Diel tretí.

Obmedzenie tlačovej slobody a vydávania literárnych a iných umeleckých produktov.

§ 34.

(1) Žid nesmie byť vydavateľom, redaktorom (zodpovedným redaktorom), ani prispievateľom nijakého časopisu okrem prípadného časopisu vydávaného Ústredňou Židov.

(2) Židia (židovské združenia) nesmú mať nijaký ani periodický ani neperiodický časopis. Časopis slúžiaci ich záujmom, nesmie vydávať ani nik iný.

(3) Ustanovenia ods. 1 a 2 platia aj o židovských miešancoch, uvedených v § 2, písm. a).

(4) Kto poruší ustanovenie ods. 1 až 3, potresce sa okresným (štátnym policajným) úradom pre priestupok peňažným trestom od 100 Ks do 10.000 Ks, ktorý sa má v prípade nevyožiteľnosti premeniť na zatvorenie od 1 dňa do 15 dní.

§ 35.

(1) Na území Slovenskej republiky nemožno vydať tlačou ani inak rozmnožiť, poŕažne dať do obehu (predvádzať) duchovný (vedecký, literárny, hudobný, výtvarný a pod.) produkt Žida, a to ani pod cudzím (krycím) menom. Týmto sa nevylučuje použitie uvedených produktov na vedecké ciele.

(2) Zákaz podľa ods. 1 platí aj o duchovných produktoch židovských miešancov, uvedených v § 2, písm. a).

(3) Kto vedome poruší ustanovenie ods. 1 a 2, potresce sa okresným (štátnym policajným) úradom pre priestupok peňažným trestom od 500 Ks do 50.000 Ks, ktorý v prípade nevyožiteľnosti sa má premeniť na zatvorenie od 5 dní do 30 dní.

HLAVA IX.
Obmedzenia vo veciach kultu a vzdelania.

Diel prvý.
Kultové budovy.

§ 36.

(1) Príslušníci izraelitského (židovského) vyznania a židovské náboženské obce môžu svoje kultové úkony vykonávať len v budovách, z vonkajšieho vzhľadu ktorých nie je zjavné, že ide o budovy, určené pre náboženské úkony.

(2) Židovské synagogy a modlitebne musia byť upravené podľa ods. 1 do 1. júla 1942; inak prejdú uvedeným dňom na základe rozhodnutia okresného (mestského notárskeho) úradu do vlastníctva štátu. Podrobnosti o úprave vydá minister vnútra.

Diel druhý.
Zákaz rituálnych porážok.

§ 37.

(1) Židovské rituálne porážky akéhokoľvek dobytku a zvieractva, ako aj výsek, predaj a akékoľvek danie do konzumu alebo použitie mäsa a mäsitých výrobkov pochádzajúcich z rituálnych porážok, sa zakazuje.

(2) Nezachovanie ustanovení ods. 1 trespú okresné (štátne policajné) úrady ako priestupok peňažným trestom od Ks 100.- do Ks 10.000.-, ktorý sa má v prípade nevymožiteľnosti premeniť na zatvorenie od 1 dňa do 15 dní. V prípade opakovania tresce sa priestupok zatvorením od 2 do 30 dní.

Diel tretí.
Obmedzenia ohľadom vzdelania.

§ 38.

(1) Židia sa vylučujú z akéhokoľvek štúdia na všetkých školách a učebných ústavoch okrem škôl ľudových a okrem kurzov osobitne pre nich zriadených.

(2) Židia, či už ako jednotlivci, náboženské obce alebo korporácie a ustanovizne, nemôžu si zriadiť nijakú školu alebo učebný ústav - okrem škôl ľudových - a vzdelanie, ktoré podávajú tieto školy alebo učebné ústavy, nemôžu nadobúdať ani súkromným vyučovaním.

(3) Vysvedčenia Židov zo škôl a učebných ústavov, vydané v cudzine, nemožno nostrifikovať.

§ 39.

(1) Židia v školopovinnom veku - okrem tých, ktorí sú príslušníkmi štátom uznaných kresťanských cirkví - môžu svoju školskú povinnosť plniť iba v osobitných ľudových školách alebo triedach, ktoré k tomuto cieľu určí Ministerstvo školstva a národnej osvety.

(2) Osobný a vecný náklad ľudových škôl (tried) uvedených v ods. 1 sú povinné hradiť príslušné židovské náboženské obce. Podrobnosti určí Ministerstvo školstva a národnej osvety.

§ 40.

Cieľom preškolenia Židov možno pre nich zriadiť osobitné kurzy, ktorých náklady hradí Ústredňa Židov.

HLAVA X.

Obmedzenia ohľadom zamestnávania.

Diel prvý.

Pomocnice v židovských domácnostiach.

§ 41.

(1) V židovských domácnostiach nemožno zamestnávať pomocnice v domácnosti - Nežidovky.

(2) Za židovskú sa považuje domácnosť, v ktorej väčšina členov sú Židia.

(3) Za pomocnice v domácnosti sa považujú aj posluhovačky, vychovávateľky a pod., a to aj vtedy, ak nebývajú v domácnosti alebo v byte zamestnávateľa.

§ 42.

Porušenie ustanovení § 41 trescú ok resné (štátne policajné) úrady ako priestupok peňažným trestom od Ks 500.- do Ks 50.000.-, ktorý sa má v prípade nevyožiteľnosti premeniť na zatvorenie od 5 dní do 30 dní.

Diel druhý.

Zamestnávanie.

§ 43.

(1) Zamestnávať Žida v hocakom služobnom, pracovnom alebo učebnom pomere možno len po udelení povolenia (ods. 3).

(2) Ustanovenie ods. 1 vzťahuje sa aj na zamestnávanie - úplatné aj bezplatné - židovských rodinných príslušníkov, zamestnávaných Židmi; povolenie podľa ods. 1 netreba v prípadoch, kde zamestnávateľom je štát, jeho podniky, ústavy, fondy atď. alebo na prípady, kde štátne úrady (orgány) prikážu Žida do práce podľa nariadenia s mocou zákona č. 129/1940 Sl.z.

(3) Povolenie podľa ods. 1 udeľuje (predlžuje) Ústredný hospodársky úrad. Udelené (predĺžené) povolenie môže tento úrad kedykoľvek odňať.

§ 44.

(1) Žiadosť o pracovné povolenie podľa § 43 je povinný podať zamestnávateľ, v prípade § 46, ods. 2 však zamestnanec.

(2) Žiadosť o predĺženie pracovného povolenia treba podať najneskôr 30. dňa pred uplynutím jeho platnosti; až do vybavenia tejto žiadosti môže Žid zostať v doterajšom zamestnaní.

§ 45.

Služobná, pracovná alebo učebná smluva uzavretá so Židom, pre ktorého bolo udelené (predĺžené) pracovné povolenie, je platná len, nakoľko neodporuje podmienkam udeleného (predĺženého) povolenia.

§ 46.

(1) Povolenie zamestnávať Žida udeliť sa len určitej osobe (zamestnávateľovi), pre určité zamestnanie alebo určitý podnik (závod), pre určitého Žida (zamestnanca), na určitý čas, a možno ho viazať podmienkami tak pre zamestnávateľa ako aj pre zamestnanca.

(2) Židovskému zamestnancovi, ktorý podľa povahy svojej práce často mení pracovné miesto (nádenník, robotník, pomocnica v domácnosti a pod.), možno udeliť pracovné povolenie pre určitý druh zamestnania na určitý čas. Toto povolenie možno tiež viazať podmienkami ako pre zamestnávateľa, tak aj pre zamestnanca. Takéhoto zamestnanca počas trvania jeho pracovného pomeru možno zamestnávať bez ďalšieho povolenia.

§ 47.

(1) V prípade zamietnutia žiadosti o pracovné povolenie, ako aj v prípade jeho odňatia alebo zamietnutia žiadosti o jeho predĺženie a v prípade oneskoreného podania žiadosti (§ 258, ods. 1) je zamestnávateľ povinný služobný, pracovný alebo učebný pomer hneď zrušiť so šesť -, poľažne dvojtýždňovou výpovednou lehotou, podľa toho, či ide o zamestnancov vo vyšších službách alebo o zamestnancov iných. Ak má zamestnanec na základe služobnej smluvy okrem pevného služného (platu) nárok na odbytné alebo iné odmeny, pod týmto titulom zachováva sa mu nárok najviac na trojmesačné pevné služné (plat).

(2) Židovskí zamestnanci, prepustení zo služobného (pracovného alebo učebného) pomeru vzhľadom na ustanovenia §§ 43 až 46, nemajú nárok na zaopatrovacie (penzijné) prípadne iné požitky, ak by im prislúchali okrem riadnych nárokov podľa zákona č. 26/1929 Sb.z. a n., podľa zákona č. 221/1924 Sb.z. a n. a právnych predpisov tieto zákony meniacich a doplňujúcich. Ak prepustený židovský zamestnanec prispieval na osobitnú zaopatrovaciu (penzijnú) alebo inú obdobnú základňu alebo fond u zamestnávateľa, vráti sa mu ním zaplatené príspevky s 5% úrokmi. Túto výplatu možno vykonať aj v splátkach, najneskoršie však do 1 roku odo dňa prepustenia.

§ 48.

Porušenie ustanovení §§ 43 až 47 trespí ako priestupok okresné (štátne policajné) úrady peňažným trestom od Ks 1000.- do Ks 100.000.- alebo zatvorením od 10 dní do 60 dní. V prípade nevykonalnosti má sa peňažný trest premeniť na zatvorenie od 10 dní do 60 dní.

HLAVA XI.

Zastupovanie a zákaz intervencií.

§ 49.

(1) Advokát môže zastupovať Žida len v prípadoch, v ktorých je zastúpenie advokátom podľa právnych predpisov povinné, alebo v prípadoch, kde pokračujúci úrad alebo súd uzná to za potrebné a to uloží. Inak v pokračovaní pred úradmi, súdmi a orgánmi verejnoprávných korporácií a ustanovizní môže byť zmocnencom Žida len Žid.

(2) Ustanovenie ods. 1 vzťahuje sa aj na verejného notára, ktorý má oprávnenie zastupovať stránku pred okresným súdom podľa § 8 vládneho nariadenia č. 63/1939 Sl.z.

(3) Zmocnencom Žida podľa ods. 1 môže byť len svojprávny Žid, ktorý je k zmocniteľovi v pomere príbuzenskom vzostupnej alebo zostupnej vetvi, v manželskom alebo súrodeneckom. Okrem toho môže byť zmocnencom majiteľa podniku aj obchodný zmocnenec - Žid (§§ 37 a 43 obch. zák.) vo veciach týkajúcich sa prevádzky podniku.

§ 50.

(1) Kto vedome poruší ustanovenia § 49, potresce sa pre prečin krajským súdom väzením do dvoch rokov a peňažným trestom do 10.000 Ks, ktorý v prípade nevyožiteľnosti sa premení na náhradný trest väzenia do troch mesiacov.

(2) Nežid, ktorý bez zmocnenia sa obráti na úrad, súd alebo orgán verejnoprávnej korporácie, inštitúcie (intervencia) cieľom hájenia práva alebo záujmu Žida, potresce sa pre prečin krajským súdom väzením do päť rokov a peňažným trestom do 10.000 Ks, ktorý sa v prípade nevyožiteľnosti premení na náhradný trest väzenia do 3 mesiacov.

(3) Podmienečný odklad výkonu trestu uvedeného v ods. 1 a 2 je vylúčený.

HLAVA XII. Iné obmedzenia.

§ 51.

Židia nemôžu nadobudnúť oprávnenie držať alebo nosiť zbrane.

§ 52.

Židia nemôžu nadobudnúť oprávnenie loviť ryby.

§ 53.

Žid nemôže riadiť slovenské motorové vozidlo (§§ 1 a 12 zák. č. 81/1935 Sb.z. a n.), ani obdržať povolenie na jeho riadenie.

§ 54.

(1) Spôsob cestovania Židov na štátnych železničiach, ako aj iných verejných hromadných dopravných prostriedkoch upraví minister dopravy a verejných prác vyhláškou v Úradných novinách.

(2) Minister vnútra sa splnomocňuje zaviesť pre Židov iné obmedzenia ohľadom cestovania, a to vyhláškou v Úradných novinách, v ktorej môže určiť pre nezachovanie týchto obmedzení peňažné tresty do 5.000 Ks, ktoré sa majú v prípade nevyožiteľnosti premeniť na zatvorenie do 15 dní.

§ 55.

(1) Židom a židovským združeniam, ako aj členovi takej domácnosti, v ktorej je aspoň jeden Žid, nemožno udeliť koncesiu na držbu rádiov prijímača alebo na držbu rádiovysielača.

(2) Ustanovenie ods. 1 platí aj o nežidovských manželoch Židov.

§ 56.

(1) Cestovné pasy, preukazy na spôsob cestovných pasov a dočasné cestovné pasy možno vydať Židom len so svolením Ministerstva vnútra (Ústredne štátnej bezpečnosti), a to s platnosťou najviac na 1 rok.

(2) Ustanovenie ods. 1 platí aj o nežidovských manželoch Židov.

ČASŤ DRUHÁ.

Majetkové postavenie.

HLAVA I.

Obmedzenie v nadobúdaní vecných práv a živnostenských oprávnení.

§ 57.

Židia a židovské združenia nemôžu nadobúdať vlastnícke a iné vecné práva k nehnuteľnostiam, okrem prípadu dedenia.

§ 58.

Židia a židovské združenia nemôžu preberať ako aj znovuzriaďovať priemyselné, obchodné alebo živnostenské podniky, získavať účasť na takýchto nových podnikoch a nadobúdať alebo preberať živnostenské oprávnenie.

HLAVA II.

Obmedzenie voľnosti nakladať s majetkom.

§ 59.

(1) K platnosti právnych úkonov, ktorých predmetom je prevod, zánik, zmena alebo obmedzenie vlastníckeho alebo iného práva Židov, nežidovských manželov Židov, ako aj židovských združení k hnutelným alebo nehnuteľným veciam a právam, ktorých riadna (obecná) hodnota prevyšuje sumu Ks 500, treba písomné povolenie Ústredného hospodárskeho úradu. Túto sumu môže Ústredný hospodársky úrad zvýšiť alebo znížiť vyhláškou v Úradných novinách. Ak ide o živý a mŕtvy inventár, používaný k prevádzke poľnohospodárstva, písomné povolenie dáva a sumu 500 Ks ohľadom tohto inventára zvyšuje, poľnohospodársky úrad znižuje Štátny pozemkový úrad.

(2) Ustanovenia ods. 1 sa nevzťahujú na úkony cudzích štátnych príslušníkov, ktorí nemajú v tuzemsku bydlisko, na nájom miestností v obytných domoch, na prevody hotových peňazí, na prevody tovarov pri obvyklom vykonávaní výrobnéj, obchodnej alebo inej živnostenskej činnosti, na právne úkony pri činnosti poľnohospodárskej a na zaistenie poľnohospodárskych prevádzkových úverov, nakoľko nepresahujú rámec riadneho hospodárenia, a na prípady prevodu poľnohospodárskych nehnuteľností podľa § 150, ods. 1 tohto nariadenia a podľa § 26 zákona č. 46/1940 Sl.z.

(3) Nakladanie (dispozícia) podľa ods. 1 s hospodárskymi podnikmi (závodmi), ich majetkovými súčiastkami a príslušenstvom sa zakazuje; na toto nakladanie sa vzťahujú ustanovenia §§ 167 až 190.

(4) Zákaz uvedený v ods. 3 sa nevzťahuje na nakladanie (dispozíciu) s hospodárskymi podnikmi (závodmi), ich majetkovými súčiastkami, príslušenstvom nežidovských manželov Židov. Zákaz, uvedený v ods. 3, sa nevzťahuje ani na nakladanie s účastinami, závodnými podielmi a kuksami; nakladať s týmito možno bez ohľadu na ich hodnotu s povolením komisie, zriadenej pri Slovenskej národnej banke podľa vládneho nariadenia č. 113/1939

Sl.z., ktorej členom pri povoleniach podľa tohto odseku je aj zástupca Ústredného hospodárskeho úradu. Povolenie možno vydať len so súhlasom zástupcu Ústredného hospodárskeho úradu.

§ 60.

(1) Ústredný hospodársky úrad je povinný vybrať za povolenie podľa § 59, ods. 1 a 4 v prospech Fondu pre podporu vyst'ahovalectva Židov (§ 215) dávku vo výške 20% riadnej (obecnej) hodnoty predmetu právneho úkonu, a to na ťarchu osôb (sdrúžení) uvedených v § 59, ods. 1. Tejto dávke nepodliehajú povolenia podľa § 59, ods. 4, ak ide o povolenia pre Židov (židovské sdrúženia), ktorí sú cudzími štátnymi príslušníkmi a nemajú v tuzemsku bydlisko (sídlo). Ak je však predmetom povolenia vklad alebo výmaz hypotekárneho záložného práva, alebo ak sa nakladanie koná na základe úradného (súdneho) rozhodnutia, môže Ústredný hospodársky úrad upustiť od vyberania dávky. Vykonateľné rozhodnutie Ústredného hospodárskeho úradu o vyrubení dávky podľa tohto odseku je exekučným titulom podľa § 90, ods. 2 vládneho nariadenia č. 8/1928 Sb.z. a n. V prípadoch podľa § 59, ods. 1, posledná veta - túto dávku vyberá Štátny pozemkový úrad v prospech Fondu pre pozemkovú reformu.

(2) Podrobnosti o povoľovacom pokračovaní a o vyberaní dávky upravuje Ústredný hospodársky úrad so schválením predsedu vlády - poľažne Štátny pozemkový úrad so schválením vlády - a vyhlásia ich v Úradných novinách.

§ 61.

Porušenie ustanovení § 59 trescú okresné (štátne policajné) úrady ako priestupok peňažným trestom od Ks 10.- do Ks 500.000.- alebo zatvorením od jedného dňa do 6 mesiacov. Nevymožiteľný peňažný trest sa má premeniť na zatvorenie od 1 dňa do 6 mesiacov. Predmety právneho úkonu možno vyhlásiť za prepadnuté.

HLAVA III.

Obmedzenie nakladať s peňažnými hotovosťami a cennými papiermi.

Diel prvý.

Povinnosť ukladať peňažné hotovosti na vkladné knižky.

§ 62.

(1) Židia, nežidovskí manželia Židov a židovské sdrúženia sú povinní ukladať peňažné hotovosti nad výšku, uvedenú v § 63 na vkladné knižky, znejúce na vlastné meno, u peňažného ústavu, oprávneného prijímať vklady na knižky.

(2) Peňažné hotovosti treba uložiť najneskoršie do 3 dní od ich prijatia.

§ 63.

(1) Osoby uvedené v § 62, ods. 1, nesmú mať u seba väčšiu sumu, než ktorá:

a) zodpovedá ich životnej miere a životnej miere ich rodiny, najviac však Ks 1000 na jednu osobu,

b) je potrebná na prevádzanie podniku alebo výkon povolenia, najviac však vo výške 5% obratu, docieleného v poslednom roku.

(2) Ústredný hospodársky úrad môže vyhláškou v Úradných novinách alebo v jednotlivých odôvodnených prípadoch písomným rozhodnutím snižiť alebo zvýšiť sumu uvedenú v ods. 1.

Diel druhý.
Viazané účty.

§ 64.

(1) Všetky platby v prospech Židov, nežidovských manželov Židov, ako aj v prospech židovských podnikov a židovských združení možno konať len na viazaný účet príjemcu u niektorého peňažného ústavu uvedeného v sozname určenom Ministerstvom financií v dohode s Ústredným hospodárskym úradom. Tento soznam vyhlasuje Ministerstvo financií v Úradných novinách.

(2) Nakoľko toto nariadenie neustanovuje ináč, zakazuje sa osobám, podnikom a združeniam, uvedeným v ods. 1 prijímať akékoľvek platby iným spôsobom, než je uvedený v ods. 1.

(3) Ustanovenia ods. 1 a 2 sa nevzťahujú na židovské podniky, ktoré sú pod dočasnou správou.

§ 65.

(1) Osoby (združenia osôb), uvedené v § 64, ods. 1, sú povinné oznámiť peňažnému ústavu, že ich účet je viazaný podľa tohto nariadenia.

(2) Peňažné ústavy sú povinné viazané účty (§ 64, ods. 1) označiť ako židovské a oznámiť ich Ústrednému hospodárskemu úradu.

§ 66.

Na viazaný účet (§ 64, ods. 1) sa nemusia skladať odpočívne platy, platby za tovar a za výkony pri prevádzke podniku alebo pri výkone povolenia, ak je pri nich obvyklé platenie v hotovosti.

§ 67.

Platiteľ je povinný poukázať platby na viazaný účet u peňažného ústavu (§ 64, ods. 1), ktorý mu príjemca označí. Ak príjemca takýto peňažný ústav neoznačí, má sa platba složiť na viazaný účet u Poštovej sporiteľne.

Diel tretí.
O úschovách.

§ 68.

(1) Židia, nežidovskí manželia Židov a židovské združenia sú povinní skladať do depozitu, znejúceho na ich meno, u niektorej devízovej banky alebo u iného tuzemského peňažného ústavu podľa soznamu, určeného Ministerstvom financií v dohode s Ústredným hospodárskym úradom, všetky účastiny, kuksy, pevne zúročiteľné hodnoty (efekty) a cenné papiere podobného druhu. Složenie musí sa stať do 8 dní po nadobudnutí jednotlivých cenných papierov, poľažne po uskutočnení výmeny cenných papierov a žrebov, ktorých viazaná úschova bola, alebo je nariadená osobitnými právnymi predpismi.

(2) Povinnosť skladania podľa ods. 1 sa nevzťahuje na žreby Slovenskej triednej loterie, ani na cenné papiere a žreby, ktorých viazaná úschova bola nariadená osobitnými právnymi predpismi.

(3) Povinnosť, uvedená v ods. 1, postihuje aj nežidovského držiteľa (detentora) hodnôt (efektov) tam uvedených, ak ich drží pre osoby (sduženia osôb) uvedené v ods. 1.

(4) Práva, ktoré sú na cenných papieroch, zostávajú složením nedotknuté.

(5) Soznam peňažných ústavov podľa ods. 1 vyhlási Ministerstvo financií v Úradných novinách.

§ 69.

Ustanovenia § 68 vzťahujú sa tiež na predmety zo zlata alebo platiny, z ich sliatín navzájom alebo s inými kovmi, a to aj vtedy, ak sú tieto predmety len zčasti zo zlata alebo platiny (sliatín), a tiež na drahokamy a perly; nevzťahujú sa však na:

- a) snubný prsteň vlastný a snubný prsteň zomrelého manžela,
- b) náhražky zubov z drahých kovov, ak sa ich ako takých užíva,
- c) tovar, ktorý je predmetom obvyklého výkonu obchodnej alebo inej živnostenskej činnosti (zlatníckej, klenotníckej, hodinárskej, zubotechnickej a pod.).

§ 70.

Previesť vkladné knižky osôb (sdužení osôb) uvedených v § 68, ods. 1 na iné osoby (sduženia osôb), ako aj prenášať cenné papiere z jedného peňažného ústavu na druhý, možno len s povolením Ústredného hospodárskeho úradu.

§ 71.

Osoby, sduženia osôb), uvedené v § 68, ods. 1, môžu zriaďovať u peňažných ústavov bezpečnostné schránky a uzavreté úschovy okrem depozitov podľa §§ 68 a 69 len s povolením Ústredného hospodárskeho úradu.

§ 72.

Výbery z depozitov (§§ 68 a 69) z bezpečnostných schránok a uzavretých úschov (§ 71) sú prípustné len s povolením Ústredného hospodárskeho úradu.

Diel štvrtý.

Obmedzenie výberov z vkladov a účtov.

§ 73.

(1) Židia, nežidovskí manželia Židov a židovské sduženia môžu z vkladov na vkladných knižkách alebo na bežných, žirových, šekových alebo iných účtoch - bez ohľadu na to, či znejú na meno, heslo a pod., - počítajúc do toho aj viazané účty podľa §§ 64 až 67, vedených u toho istého alebo u rozličných peňažných ústavov, počítajúc v to aj Poštovú sporiteľňu, vybrať na vydržovanie seba a svojich rodinných príslušníkov týždenne úhrnom najviac Ks 500, ak osobitné predpisy neustanovujú inak.

(2) Ústredný hospodársky úrad môže vyhláškou v Úradných novinách alebo v jednotlivých odôvodnených prípadoch písomným rozhodnutím snížiť alebo zvýšiť sumu uvedenú v ods. 1.

§ 74.

Výbery v hotovosti alebo poukazom z vkladov a účtov uvedených v § 73 nad mieru tam určenú sú prípustné bez osobitného povolenia Ústredného hospodárskeho úradu len, ak ide o dane, dávky, poplatky alebo iné záväzky voči štátu, samosprávnym sväzkom a

verejnoprávny poist'ovacím ústavom, alebo ak ide o úhradu skutočných prevádzkových nákladov alebo plátov za výkony, ktorých potreba bude dokázaná vyplácajúcemu peňažnému ústavu predložením dokladov. Správnosť týchto dokladov a potrebu úhrady prevádzkových nákladov ohľadom židovských podnikov (závodov) a domov, kde boli ustanovení dôverníci alebo dočasní správcovia, preskúmajú a potvrdzujú títo. Výplaty na dane, dávky, poplatky a iné záväzky voči štátu, samosprávnym sväzkom a verejnoprávny poist'ovacím ústavom vykonajú ústavy (§ 73, ods. 1) priamo.

§ 75.

Podrobnosti o spôsobe vyplácania z vkladov a účtov (§§ 73 a 74) určí Ústredný hospodársky úrad.

Diel piaty.

Ustanovenia trestné a záverečné.

§ 76.

Porušenie ustanovení §§ 62 až 65 a §§ 67 až 75 sa trestá ako ťažký dôchodkový priestupok podľa ustanovení zákona č. 7/1924 Sb.z. a n. v znení právnych predpisov tento zákon meniacich a doplňujúcich.

HLAVA IV.

Iné majetkové právne obmedzenia.

Diel prvý.

Štátny príspevok k dôchodkom z verejnoprávneho poistenia.

§ 77.

(1) Židia nemajú nárok na výplatu štátneho príspevku podľa § 123 zákona č. 221/1924 Sb.z. a n. v znení článku I. vládneho nariadenia č. 112/1934 Sb.z. a n., taktiež podľa § 18a zákona č. 242/1922 Sb.z. a n. v znení článku I. zákona č. 200/1936 Sb.z. a n., konečne podľa § 176 zákona č. 26/1929 Sb.z. a n. v znení článku I. zákona č. 117/1934 Sb.z. a n.

(2) Poistenci, na ktorých sa vzťahuje ustanovenie ods. 1 sú povinní hlásiť túto skutočnosť príslušnému nositeľovi verejnoprávneho poistenia najneskôr do 60 dní odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia.

(3) Nesplnenie povinnosti, uvedenej v ods. 2, tresce ako priestupok okresným (štátnym policajným) úradom peňažným trestom od 500 Ks do 50.000 Ks, ktorý sa má v prípade nevykonalnosti premeniť na zatvorenie od 5 dní do 30 dní.

Diel druhý.

Nespôsobilosť k držbe niektorých predmetov.

§ 78.

(1) Židia nesmú mať v držbe obrazy, sochy, busty význačných národných a štátnych dejateľov. Taktiež nesmú mať štátne znaky, vlajky a zástavy.

(2) Židom sa zakazuje držba fotografických prístrojov, ďalekohľadov, taktiež sa im zakazuje držba gramofonových platní s národnými piesňami (melódiami).

(3) Porušenie ustanovení ods. 1 a 2 trescu okresné (štátne policajné) úrady ako priestupok peňažným trestom od 100.- Ks do 10.000.- Ks, ktorý sa má v prípade nevykonalnosti premeniť na zatvorenie od 1 dňa do 15 dní.

Diel tretí.
O výpovediach.

§ 79.

(1) Prenajímateľ bytu je oprávnený vypovedať prenájomnú smluvu židovským osobám a židovským združeniam s dvojtýždňovou výpovednou lehotou. Výpoveď sa môže dať kedykoľvek.

(2) Právo vypovedať prenájomnú smluvu podľa ods. 1 má aj dočasný správca, ak sa o prenájom uchádza osoba nežidovská.

(3) Dočasný správca môže určiť nižšie nájomné, ako platil židovský nájomník len s povolením Ústredného hospodárskeho úradu.

(4) Ústredný hospodársky úrad môže z dôvodov verejného záujmu aj Židovi - vlastníkovi domu alebo židovským osobám, ktoré z hocakého titulu v ňom užívajú byt, nariadiť jeho vyprázdenie, a to s dvojtýždňovou lehotou. Takýto príkaz je exekučným titulom podľa § 90, ods. 2 vládneho nariadenia č. 8/1928 Sb.z. a n.

(5) Ústredný hospodársky úrad môže zakázať Židom najímať byty v určitých domoch alebo v určitých častiach obce (mesta).

(6) Ustanovení ods. 1 a 2 možno použiť na miestnosti (byty) lekárov-Židov, dokiaľ majú povolený výkon lekárskej praxe, len s povolením Ústredného hospodárskeho úradu.

(7) Ústredný hospodársky úrad môže určiť, nájomné objekty, domy, ulice, časti obce (mesta), v ktorých nemožno použiť ustanovení ods. 1 a 2.

§ 80.

Prenájom miestnosti (bytu) podľa § 79, ods. 3 a 5 bez povolenia Ústredného hospodárskeho úradu, je neplatný.

Diel štvrtý.
Zrušenie nájomných (árendálnych) smlúv.

§ 81.

Štátny pozemkový úrad môže zrušiť výmerom árendálne, poľnohospodárske smluvy, ktorými Nežidia dali svoje poľnohospodárske nehnuteľnosti (§ 3, ods. 2, zák. č. 46/1940 Sl.z.) do árendy, poľnohospodárskeho nájmu Židom alebo židovským združeniam, a to aj pred vypršaním smluvnej árendálnej, poľnohospodárskej doby. Zrušiť tieto smluvy možno hocikedy, avšak len pri zachovaní aspoň 30-dňovej výpovednej lehoty, pričom árendálne smluvy len ku koncu hospodárskeho roku.

§ 82.

Árendátorovi, poľnohospodárskemu nájomcovi neprislúcha náhrada škody a ušlého zisku z dôvodu, že árenda, poľnohospodársky nájom budú predčasne zrušené podľa § 81.

§ 83.

(1) Štátny pozemkový úrad výmer podľa § 81 doručí vlastníkovi nehnuteľnosti (jeho plnomocníkovi) a árendátorovi, poľnohospodárskemu nájomcovi.

(2) Výmer Štátneho pozemkového úradu, vydaný podľa § 81 a opatrený doložkou vykonateľnosti, je exekučným titulom súdnej exekúcie.

ČASŤ TRETIA.

Vylúčenie z verejného života.

HLAVA I.

Vylúčenie z verejných funkcií.

§ 84.

(1) Verejné funkcie Židov a židovských miešancov (§ 12) zaniknú najneskôr 2 mesiace po nadobudnutí účinnosti tohto nariadenia.

(2) Zánik funkcie podľa ods. 1 má účinky vzdania sa príslušnej funkcie.

§ 85.

Členstvo Židov a židovských miešancov v korporáciách, uvedených v § 13, zanikne najneskôr 2 mesiace po nadobudnutí účinnosti tohto nariadenia.

§ 86.

Ustanovenie § 84 platí aj o zániku funkcií podľa § 14.

HLAVA II.

Prepustenie z verejných služieb, odškodnenie a zmena niektorých ustanovení o odpočívnych a zaopatrovacích platoch.

Diel prvý.

Prepustenie z verejných služieb.

§ 87.

(1) Židia vylúčení podľa § 15 zo štátnych alebo iných verejných služieb musia z nich byť prepustení.

(2) Ustanovenia ods. 1 platia aj o židovských miešancoch, uvedených v § 2, písm. a), poľahne - nakoľko ide o dôstojníkov a poddôstojníkov (§ 15, ods. 2) - aj pod písm. b), a o nežidovských manželoch Židov.

§ 88.

(1) Prepustenie podľa § 87 neprekáža zaviesť, poľahne ukončiť disciplinárne pokračovanie proti prepustenému zamestnancovi pre čin spáchaný pred prepustením.

(2) Ustanovenie ods. 1 platí aj vtedy, ak disciplinárne pokračovanie bolo zastavené z dôvodu prepustenia zamestnanca zo služby podľa vládneho nariadenia č. 74/1939 Sl.z. V tomto prípade má sa disciplinárne pokračovanie znova zahájiť, i keď bolo zastavené.

(3) Pri disciplinárnom odsúdení možno ako disciplinárny trest vysloviť tiež stratu odstupného (§§ 89 a nasl.)

Diel druhý.

Odškodnenie prepustených zamestnancov.

§ 89.

(1) Zamestnanci, prepustení zo štátnych alebo verejných služieb (§ 87), ktorí vykazujú menej ako 10 rokov skutočnej služby započítateľnej pre výmer výslužného, dostanú za každý celý rok tejto služby odstupné vo výške 8% penzijnej základne.

(2) Skutočnou službou treba rozumieť iba skutočne vykonanú verejnozamestnaneckú alebo inú službu započítanú zhodnotením prémiových rezerv.

§ 90.

(1) Zamestnanci, ktorí vykazujú aspoň 10 rokov skutočnej služby započítateľnej pre výmer výslužného, môžu si zvoliť:

- a) alebo odstupné,
- b) alebo nárok na odpočívne platy.

(2) Voľbu podľa ods. 1 treba vykonať písomne na úrade príslušnom pre poukázanie služobných platov, a to do troch mesiacov odo dňa prepustenia. Ak nebola voľba v tejto lehote vykonaná, zachová sa nárok na odpočívne platy podľa ods. 1, písm. b).

§ 91.

(1) Zamestnanci, ktorí si zvolili odstupné podľa § 90, ods. 1, písm. a), dostanú za prvých 10 rokov skutočnej služby započítateľnej pre výmer výslužného po 8%, za každý ďalší celý rok tejto služby po 6% penzijnej základne. Toto odstupné nesmie prevyšovať dvojnásobok penzijnej základne.

(2) Ustanovenia § 89, ods. 2 platia obdobne.

§ 92.

(1) Nárok na výplatu odpočívnych platov podľa § 90, ods. 1, písm. b) vznikne prvým dňom mesiaca nasledujúceho po dovŕšení 60. roku veku zamestnanca. Nárok na výplatu odpočívnych platov vznikne i pred dovŕšením 60. roku veku, ak zamestnanec je trvale neschopný na akýkoľvek zárobok pre nemoc, ktorú si sám úmyselne nezavinil; výplata odpočívnych platov sa uskutoční od 1. dňa mesiaca nasledujúceho po preukaze tejto neschopnosti svedectvom úradného lekára.

(2) Odo dňa prepustenia až do dňa nadobudnutia nároku na výplatu odpočívnych platov povinný je zamestnanec platiť udržovací príspevok ročne 3% poslednej penzijnej základne. Udržovací príspevok treba platiť vopred v polročných termínoch na účet úradu, príslušného na vymieranie odpočívnych platov. Ak sa zamestnanec oneskorí so zaplatením udržovacieho príspevku dlhšie ako jeden rok, zanikajú nároky podľa ods. 1.

(3) Odpočívne platy sa vymierajú podľa platných predpisov z penzijnej základne, ktorú má zamestnanec v deň prepustenia a podľa započítateľného služobného času v ten deň, pri čom výslužné sa sníži o 30%. Týmto snížením nesmie klesnúť výslužné pod 6600.- Ks ročne.

(4) Ustanovenie o snížení výslužného podľa ods. 3 neplatí na nežidovských manželov, prepustených podľa § 87, ods. 2.

§ 93.

(1) Zaopatrovacie platy pozostalých po zamestnancoch, ktorí si zvolili nárok na odpočívne platy podľa § 90, ods. 1, písm. b) a zomreli pred dovŕšením 60. roku veku, vymierajú sa

podľa platných penzijných predpisov. Nárok na ne vznikne len, ak zamestnanec, splní povinnosť, uloženú v § 90, ods. 2. Zaopatrovacie platy sa vymerajú z penzijnej základne, ktorú má zamestnanec (manžel alebo otec) v deň prepustenia a podľa započítateľného času v tento deň, pričom platia ustanovenia § 95.

(2) Zaopatrovacie platy po zamestnancoch, ktorí zomreli v činnnej službe za účinnosti tohto nariadenia, vymerajú sa tiež podľa ods. 1.

(3) Úmrtné v prípadoch ods. 1 a 2 sa snižuje na polovicu.

Diel tretí.

Zmena niektorých ustanovení o odpočívnych a zaopatrovacích platoch.

§ 94.

Výslužné požívateľov štátnych odpočívnych platov Židov sa snižuje o 30%. Týmto snížením nesmie klesnúť výslužné pod Ks 6600.- ročne.

§ 95.

(1) Vdovská a sirotská пенzia poberaná požívateľmi-Židmi sa snižuje o 30%. Týmto snížením nesmie klesnúť vdovská пенzia pod Ks 6000.-, sirotská пенzia pod Ks 3000.- ročne.

(2) Príspevky na výchovu sa vymerajú zo sníženej vdovskej пенzie.

§ 96.

(1) Zaopatrovacie platy pre pozostalých po zamestnancoch-Židoch, ktorí zomreli vo výslužbe za účinnosti tohto nariadenia, vymerajú sa podľa platných predpisov, pričom platí ustanovenie § 95.

(2) Úmrtné po zamestnancoch-Židoch, ktorí zomreli vo výslužbe, sa vymeria z výslužného sníženého podľa §§ 92 a 94.

Diel štvrtý.

Všeobecné ustanovenia.

§ 97.

(1) Odstupné sa vyplatí najviac v štyroch termínoch, a to do troch, šiestich, deviatich a dvanástich mesiacov od prepustenia; odstupné, ktoré neprevyšuje sumu Ks 2000.-, sa vyplatí naraz; odstupné, ktoré prevyšuje túto sumu, sa vyplatí tak, aby splátky boli až do vyčerpania odstupného aspoň 2000.- Ks.

(2) Poskytnutie odstupného vylučuje vydanie prevodnej sumy podľa predpisov o verejnoprávnom poistení a vrátenie penzijných príspevkov.

§ 98.

Ustanovenie § 28 ods. 1, veta druhá vládneho nariadenia č. 380/1938 Sb.z. a n. a ustanovenie § 12, ods. 2 až 6 zákona č. 40/1941 Sl.z. neplatia pre požívateľov štátnych odpočívnych a zaopatrovacích platov, upravených týmto nariadením.

§ 99.

(1) Štátnymi zamestnancami podľa tohto nariadenia sú zamestnanci štátu, ústavov, podnikov, fondov a zariadení štátnych alebo štátom spravovaných, na ktorých sa vzťahuje zákon č. 103/1926 Sb.z. a n. a právne predpisy na jeho základe vydané.

(2) Ustanovenia tejto časti platia aj pre:

- a) učiteľov, na ktorých sa vzťahuje učiteľský zákon č. 104/1926 Sb.z. a n.,
- b) neštátnych profesorov stredných škôl, učiteľských ústavov a iných vyšších učilíšť,
- c) osoby, na ktoré sa vzťahuje zákon č. 70/1930 Sb.z. a n. a pre ostatných príjemcov odpočívnych a zaopatrovacích platov Židov, vyplácaných štátnou správou železničnou, pričom smluvné výhrady odporujúce tomuto nariadeniu sa rušia,
- d) pozostalých po osobách uvedených pod písm. a) až c), nakoľko nespádajú pod ustanovenia ods. 1.

§ 100.

Všetky ustanovenia o najnižšom výmere odpočívnych a zaopatrovacích platov neplatia pre osoby, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie, okrem prípadov, v ktorých podľa doteraz platných predpisov je určený najnižší ročný výmer nižší ako Ks 6600.- u odpočívnych platov a u zaopatrovacích platov nižší ako Ks 6000.- ročne.

HLAVA III.

Vylúčenie z lekárskej praxe a z oprávnenia civilných inžinierov.

§ 101.

(1) Oprávnenia Židov-lekárov a zverolekárov k výkonu lekárskej, poťažne zverolekárskej praxe zaniknú najneskôr do 3 mesiacov po nadobudnutí účinnosti tohto nariadenia.

(2) Ustanovenia ods. 1 platia aj o civilných inžinieroch.

(3) Lehotu podľa ods. 1 a 2 môže na čas nevyhnutnej potreby predĺžiť vláda, a to všeobecne pre jednotlivé povolania alebo v jednotlivých prípadoch.

HLAVA IV.

Zánik lekárnických koncesíí a prevod lekární.

§ 102.

(1) Práva alebo koncesie na verejnú lekáreň s právom reálnym, radikovaným alebo osobným, ktorých majiteľom (spolumajiteľom) alebo koncesionárom (spolukoncesionárom) je Žid, sa odnímajú dňom, kedy príslušnú lekáreň prevezme Ministerstvom vnútra ustanovený vládny komisár. Ustanovenie vládneho komisára sa uverejní v Úradných novinách.

(2) Práva alebo koncesie na verejnú lekáreň s právom reálnym, radikovaným alebo osobným, ktorých majiteľom (spolumajiteľom) alebo koncesionárom (spolukoncesionárom) nie je síce Žid, ale pri obchodnom vedení príslušnej lekárne je v akomkoľvek spoločníckom pomere so Židom, podliehajú tiež ustanoveniam §§ 102 až 109.

(3) Taktiež podliehajú ustanoveniam §§ 102 až 109 verejné lekárne s právom reálnym, radikovaným alebo osobným, ktoré sú spravované sirotským, vdovským alebo akýmkoľvek iným právom, nakoľko nositelia týchto práv sú Židia.

§ 103.

(1) Kým Ministerstvom vnútra ustanovený vládny komisár neprevezme lekárňu, ktorá podlieha ustanoveniam § 102, musí doterajší nositeľ práv k príslušnej lekárni zaobstarávať potrebné zásoby liekov, liečiv a vôbec materiálu všetkého druhu a postarať sa o nerušený chod príslušnej lekárne.

(2) Od nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia môžu doterajší nositelia práv k lekárňam, ktorých sa toto nariadenie týka, s týmito právami disponovať len so súhlasom Ministerstva vnútra. Dispozície bez tohto súhlasu sú právne neúčinné.

(3) Vládny komisár povedie na účet doterajšieho nositeľa práv príslušnú lekárňu až do udelenia odňatého práva alebo koncesie novému koncesionárovi alebo až do jej likvidovania (§ 104, ods. 2).

§ 104.

(1) Na lekárňu, odňatú podľa § 102 (v ďalšom texte „odňatá lekárňu“), môže Ministerstvo vnútra podľa voľného uváženia verejnou súťažou udeliť novému uchádzačovi koncesiu ako osobné právo na verejnú lekárňu. Ministerstvo vnútra vo výnimočných prípadoch môže udeliť takúto koncesiu aj uchádzačovi, u ktorého nie sú splnené predpoklady na klauzulovanie lekárnického diplomu.

(2) Odňaté lekárne, na ktoré Ministerstvo vnútra nemieni udeliť novému uchádzačovi koncesiu, sa zlikvidujú.

§ 105.

(1) Za odňaté právo k verejnej lekárni s právom reálnym alebo radikovaným prislúcha majiteľovi peňažná náhrada z Likvidačného lekárnického fondu (§ 108). Výška peňažnej náhrady sa určuje 10% ročného priemeru príslušným finančným úradom ustáleného obratu, docieleného v príslušnej lekárni v rokoch 1936, 1937 a 1938. Na prípadnú opravu priznania obratu prevedenú po 1. januári 1939 sa neberie zreteľ.

(2) Za odňatú koncesiu na verejnú lekárňu s právom osobným náhrada neprislúcha.

§ 106.

(1) Pri udelení koncesie na verejnú lekárňu s osobným právom novému koncesionárovi podľa § 104, ods. 1, je tento povinný zaplatiť do Likvidačného lekárnického fondu prídellový príspevok. Výška prídellového príspevku sa určuje 25% ročného priemeru obratu, určeného podľa § 105, ods. 1.

(2) Nový koncesionár môže prídellový príspevok uhradiť Likvidačnému lekárnickému fondu v splátkach tak, že prvú tretinu príspevku musí vyplatiť hneď pri udelení osobného práva na verejnú lekárňu, ďalšie dve tretiny uhradí v 12 rovnakých polročných splátkach bez zúročenia. Splátky sa majú odovzdať vždy do 15. dňa mesiaca, ktorý nasleduje po uplynutí polroku. Pri nezachovaní splátkového termínu sa predpisujú 5% úroky zo zameškania, ktoré sú spolu s neuhradenou splátkou vymáhateľné Likvidačným lekárnickým fondom exekúciou podľa časti druhej vládneho nariadenia č. 8/1928 Sb.z. a n. Vykonateľnosť výmeru potvrdzuje Ministerstvo vnútra.

(3) Ak koncesionár zomre pred vyplatením prídellového príspevku a lekárňu bude preto spravovaná sirotským alebo vdovským právom, neprechádza povinnosť ďalšieho platenia na sirotu alebo vdovu, ale nedoplatok prídellového príspevku je povinný zaplatiť koncesionár, ktorý po zániku sirotského alebo vdovského práva nadobudne osobné právo na túto lekárňu. Úroky zo zameškania sa nepredpisujú.

§ 107.

(1) Nový koncesionár je povinný prevziať všetky zásoby oficiálnych a neoficiálnych liekov a liečiv, k prevádzaniu lekárne nevyhnutne potrebných a nepostrádateľné špeciálne liečivá, ako aj zariadenie odňatej lekárne, a to: zásoby v nákupnej cene a zariadenie v odhadnej cene. Prevzatie a určenie ceny zásob a zariadenia, ako aj určenie toho, ktoré lieky a liečivá sú k prevádzaniu lekárne nevyhnutne potrebné, a ktoré špeciálne liečivá sú nepostrádateľné, vykoná Ministerstvom vnútra ustanovená komisia. Proti rozhodnutiam tejto komisie je prípustné odvolanie do 15 dní na Ministerstvo vnútra.

(2) Cenu zásob a zariadenia zaplatí nový koncesionár do Likvidačného lekárnického fondu v 12 rovnakých polročných splátkach pri 5% zúročení. Pri nezachovaní splátkového termínu postupuje sa podľa ustanovenia § 106, ods. 2, predposledná veta.

§ 108.

(1) Cieľom jednotného prevedenia peňažných dispozícií ohľadom odňatých lekární podľa tohto nariadenia slúži "Likvidačný lekárnický fond", zriadený pri Ministerstve vnútra (§ 7 vl. nar. č. 145/1939 Sl.z.).

(2) Likvidačný lekárnický fond vedie o každej odňatej lekárni samostatné "likvidačné konto" a o nových koncesiách, udelených namiesto odňatých lekární, spoločné "prídelové konto".

(3) Do likvidačného konta príslušnej odňatej lekárne plynú tieto príjmy:

a) cena za zásoby a zariadenia odňatej lekárne od nového koncesionára s príslušným úrokom, ako aj úroky zo zameškania,

b) peňažná náhrada za odňaté právo na verejnú lekárňu s právom reálnym alebo radikovaným z prídelového konta.

(4) Likvidačný lekárnický fond vyplatí z likvidačného konta príslušnej odňatej lekárne pohľadávky veriteľov oproti bývalému nositeľovi práva k nej, a to len do výšky príjmov v bodoch a) a b), ods. 3 uvedených. Prípadný zostatok príjmu na likvidačnom konte sa vyplatí bývalému nositeľovi práv k odňatej lekárni, ktorej sa likvidačné konto týka.

(5) Pri platení pohľadávok treba postupovať tak, že v prvom rade treba uhradiť dane a verejné dávky, pohľadávky penzijného ústavu a iných verejnoprávnych sociálne-poistovacích ústavov, peňažné tresty podľa § 21, platy (mzdy) zamestnancov, prípadne pohľadávky prenajímateľa, dodávateľov lekárnických zásob všetkého druhu a dlžoby, zaistené vo verejných knihách na lekárňach s právom reálnym alebo radikovaným.

(6) Nakoľko by do likvidačného konta v prospech bývalého nositeľa práv k odňatej lekárni zaplatené sumy nepostačily na plnú úhradu v ods. 5 uvedených pohľadávok, odkazujú sa tam uvedení veritelia, ako aj prípadní ďalší veritelia, na porad práva proti pôvodnému dlžníkovi. Štát, Likvidačný lekárnický fond a nový koncesionár nepreberajú nijaké ručenie za vymienky, dlhy a záväzky bývalých nositeľov práv k odňatým lekárňam.

(7) Do prídelového konta plynie prídelový príspevok od nového koncesionára za udelenú koncesiu na verejnú lekárňu s právom osobným a prípadné úroky zo zameškania.

(8) Z prídelového konta sa vyplatí:

a) náhrada za odňaté právo na verejnú lekárňu s právom reálnym alebo radikovaným do likvidačného konta v prospech bývalého nositeľa práv k príslušnej odňatej lekárni;

b) odmeny a režijné výdavky Likvidačného lekárnického fondu.

(9) Prebytok prídelového konta sa použije na výstavbu štátnych nemocníc.

§ 109.

Odňatím práv alebo koncesie na verejnú lekárňu s právom reálnym, radikovaným alebo osobným podľa § 102, zaniká automaticky i prípadný prenájomný pomer prenájomníka príslušnej odňatej lekárne. Nárok na odškodné titulom predčasného zrušenia zmluvy smluvnej strane - Židovi neprislúcha.

ČASŤ ŠTVRTÁ.
Prevod majetku.

HLAVA I.
Súpis.

§ 110.

(1) Židia, nežidovskí manželia Židov a židovské združenia sú povinní vykázat' všetok svoj majetok v tuzemsku a v cudzine, ako aj jeho hodnotu podľa stavu k začiatku dňa, kedy toto nariadenie nadobudne účinnosť.

(2) Židia cudzí štátni príslušníci, ktorí majú bydlisko v tuzemsku, sú povinní vykázat' len majetok (s udaním hodnoty), ktorý sa nachádza v tuzemsku.

(3) Každá osoba, ktorá podlieha vykazovacej povinnosti podľa ods. 1 a 2, vykáže svoj majetok osobitne. Majetok nesvojprávnych osôb sú povinní vykázat' ich zákonní zástupci.

(4) Výkaz sa podáva štvormo na úradnom súpisovom hárku, ktorý vydá Štátny štatistický úrad. Toto tlačivo zakúpia si strany na obecných (obvodných) notárskych úradoch - v Bratislave na Policajnom riaditeľstve.

§ 111.

(1) Hodnota každej súčasti majetku sa má vo výkaze uviesť podľa bežnej ceny, ktorú má v deň, kedy toto nariadenie nadobudne účinnosť.

(2) Veci, ktoré slúžia osobnej potrebe a predmety zariadenia bytu a inventára, nakoľko ich bežná cena jednotlive nepresahuje sumu 3.000.- Ks, majú byť vo výkaze uvedené hromadne.

§ 112.

(1) Výkaz majetku má sa podať do 1. októbra 1941 u obecného (obvodného) notárskeho úradu príslušného podľa bydliska (sídla) a v Bratislave u Policajného riaditeľstva. Pre osobu, ktorá nemá bydlisko na území Slovenskej republiky, je podacím miestom Policajné riaditeľstvo v Bratislave.

(2) Úrad príslušný podľa ods. 1 výkaz zrejme nesprávny alebo neúplný označí ako taký a oznámi to podateľovi. Do lehoty uvedenej v ods. 1 môže podateľ výkaz doplniť, opraviť alebo podať nový výkaz.

(3) Osobe, ktorá nesplní v lehote podľa ods. 1 vykazovaciu povinnosť, vymenuje Ústredný hospodársky úrad kurátora (§ 16 vl. nar. č. 8/1928 Sb.z. a n.), ktorý majetok zistí a vykáže. Odmenu kurátora určí Ústredný hospodársky úrad na ťarchu vykázaného majetku.

§ 113.

(1) Osoby (sdrúženia osôb) povinné vykazovacou povinnosťou podľa § 110 ods. 1 a 2, poťažne kurátor (§ 112, ods. 3), majú príslušnému úradu (§ 112, ods. 1) do 15 dní hlásiť každú zmenu (prírastok alebo úbytok) majetku, ktorá nastane v deň alebo po dni, kedy toto nariadenie nadobudne účinnosť, ak táto zmena presahuje rámec riadneho hospodárenia alebo pravidelného obchodného styku, poťažne nadobudnutie majetku v hodnote nad 5000Ks, ak ku dňu uvedenému v § 110, ods. 1 nemaly nijaký majetok.

(2) Výkazy podľa ods. 1 sa podávajú štvormo na predpísanom úradnom tlačive.

§ 114.

(1) Zločinu sa dopúšťa a potresce sa žalárom do 5 rokov, ktonevykáže včas (§§ 112 a 113) svoj majetok, alebo kto podá výkaz svojho majetku v podstatných bodoch nepravdivý alebo neúplný.

(2) Zločinu sa dopúšťa a potresce sa žalárom do 5 rokov zodpovedný orgán židovského sdrúženia (§ 110, ods. 1), ktorý nevykáže včas (§§ 112 a 113) majetok sdrúženia, alebo ktorý podá výkaz v podstatných bodoch nepravdivý alebo neúplný.

(3) Prečinu sa dopúšťa a potresce sa väzením do 2 rokov, kto spácha z nedbanlivosti čin uvedený v ods. 1.

(4) Prečinu sa dopúšťa, ak nejde o čin prísnejšie trestný, a potresce sa väzením do 1 roku, kto hocakým spôsobom osobe, ktorej majetok spadá pod vykazovaciu povinnosť, pomáha takýto majetok zatajiť alebo ukryť.

(5) Pri výmere trestu nemožno použiť ustanovení § 92 trestného zákona a nemožno uložiť trest podmienenčne.

(6) Pri odsúdení pre zločin podľa ods. 1 súd vysloví, že majetok odsúdeného prepadá v prospech štátu. Rozsudok takýto súd doručí príslušnému okresnému úradu, ktorý zhabanie prevedie. Ináč všetky majetkové hodnoty, ktorých sa použilo na spáchanie alebo pri spáchaní činov podľa ods. 1 až 4, alebo ktoré boli poskytnuté ako odmena za pomoc pri ich alebo na ich spáchanie, súd má zhabať podľa § 61 trestného zákona.

(7) Pokračovanie pre činy podľa ods. 1, 2 a 4 patrí do pôsobnosti krajského súdu, pre činy podľa ods. 3 - do pôsobnosti okresného súdu.

HLAVA II.

Výkup nehnuteľností na exekučnej dražbe Židmi kúpených.

§ 115.

Nežid (fyzická i právna osoba) - v ďalšom texte "žiadateľ" -, ktorého nehnuteľnosť na exekučnej dražbe kúpil Žid, je oprávnený túto nehnuteľnosť kúpiť nazpät za výkupnú cenu.

§ 116.

Ustanovenie § 115 neplatí, ak v deň nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia

a) je na nehnuteľnosť už vložené vlastnícke právo v prospech Nežida (fyzickej alebo právnej osoby),

b) je žiadosť o vklad vlastníckeho práva na nehnuteľnosť v prospech Nežida (fyzickej alebo právnej osoby) na súde podaná a nebude neskôr zamietnutá,

c) je mimoknihovným vlastníkom takejto nehnuteľnosti Nežid (fyzická alebo právna osoba).

§ 117.

(1) Výkupná cena (§ 115) rovná sa cene, za ktorú Žid nehnuteľnosť na dražbe kúpil.

(2) Ak Žid kúpil nehnuteľnosť na dražbe pred 30. októbrom 1918, výkupná cena podľa ods. 1 sa zvyšuje, ak a nakoľko to vyžaduje uspokojenie pohľadávok nežidovských hypotekárnych veriteľov, najviac však na štvornásobok.

(3) Ak na nehnuteľnosti boli po dražbe prevedené investície, hodnota týchto sa pripočíta k výkupnej cene (ods. 1 a 2) v sume, ktorou sa objektívne zvýšila hodnota nehnuteľností ku dňu odhadu (§ 124, ods. 4), najviac však v sume na investície skutočne vynaloženej.

§ 118.

(1) Ak žiadateľ zomrel, alebo neuplatnil právo výkupu včas (§ 119), môžu toto v lehote ďalších troch mesiacov uplatniť osoby, ktoré by dedily nehnuteľnosť po žiadateľovi.

(2) Ak je osôb v ods. 1 uvedených viac, právo výkupu môžu uplatniť osobitne alebo spoločne.

§ 119.

(1) Právo výkupu treba uplatniť písomnou žiadosťou do 6 mesiacov od dňa nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia. V prípade, ak žiadosť o vklad vlastníckeho práva v prospech Nežida, v deň nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia podaná, bola neskôr zamietnutá (§ 116, písm. b), od dňa právoplatnosti zamietnutia.

(2) Žiadosť treba podať na okresnom súde, na ktorého území je nehnuteľnosť, a to v toľkých vyhotoveniach, koľko je pozemnoknižných záujemcov, a okrem toho po jednom vyhotovení: pre súd, pre daňový úrad a pre Štátny pozemkový úrad.

§ 120.

(1) Žiadosť má obsahovať:

- a) označenie súdu,
- b) označenie strán podľa mena, povolania alebo zamestnania, bydliska alebo pobytu,
- c) označenie nehnuteľnosti pozemnoknižnými dátami,
- d) označenie spisov o dražbe, ktorá je podkladom výkupu, a to podľa spisovej značky a súdu,
- e) označenie skutočností, rozhodných pre podmienky výkupu a označenie dôkazov na tieto skutočnosti,
- f) návrh na povolenie výkupu.

(2) So žiadosťou súčasne treba složiť do súdneho depozitu preddavok na výkupnú cenu vo výške štvrtiny ceny, za ktorú Žid - židovské sdruženie - nehnuteľnosť na dražbe kúpil, a potvrdenie o tom k žiadosti pripojiť.

§ 121.

Oneskorenú žiadosť alebo žiadosť, ku ktorej nie je pripojené potvrdenie o složení preddavku podľa § 120, ods. 2, treba z úradnej povinnosti odmietnuť.

§ 122.

(1) Žiadosť o výkup treba poznačiť v pozemkovej knihe.

(2) Ak súd žiadosť neodmietne, upovedomí o nej všetkých pozemnoknižných záujemcov, príslušný daňový úrad a Štátny pozemkový úrad doručením jedného exemplára žiadostí.

(3) Ak upovedomenie pozemnoknižnému záujemcovi nemohlo byť doručené, alebo ak do 30 dní od vypravenia nedošlo potvrdenie o doručení, súd mu ustanoví kurátora a upovedomenie, ako aj ďalšie usnesenia, doručí kurátorovi.

§ 123.

Právo na zvýšenie výkupnej ceny o hodnotu investícií môže uplatniť každý pozemnoknižný záujemca písomnou žiadosťou, ktorú treba podať do 30 dní od doručenia upovedomenia (§ 122).

§ 124.

(1) Po vypršaní 30-dňovej lehoty (§ 122, ods. 3) súd určí termín, na ktorý predvolá žiadateľa a všetkých pozemnoknižných záujemcov na zistenie skutkových okolností, či sú dané podmienky výkupu, a na ustálenie výkupnej ceny.

(2) Ak na termín nepríde žiadateľ alebo pozemnoknižný záujemca, ktorý podal žiadosť o zvýšenie výkupnej ceny (§ 122), treba mať zato, že od svojej žiadosti odstúpil. Ináč neprítomnosť pozemnoknižného záujemcu neprekáža rokovaniu.

(3) Pomery a skutkové okolnosti, či sú dané podmienky výkupu, ako aj jestvovanie investícií, treba dokázať podľa predpisov nesporného pokračovania.

(4) Hodnotu investícií a hodnotu bremien, uvedených v § 191 exekučného zákona, vložených po dražbe, treba zistiť podľa predpisov odhadného poriadku (vl. nar. č. 100/1933 Sb.z. a n.).

§ 125.

(1) Súd podľa výsledkov dokazovania žiadosť o výkup usnesením alebo zamietne, alebo výkup povolí a usnesenie doručí žiadateľovi, všetkým pozemnoknižným záujemcom, príslušnému daňovému úradu a Štátnemu pozemnoknižnému úradu.

(2) Usnesenie, ktorým sa výkup povoľuje, má obsahovať:

- a) označenie súdu,
- b) označenie žiadateľa a pozemnoknižného vlastníka a ich zástupcov podľa mena, povolania (zamestnania), bydliska (pobytu),
- c) označenie vykupovanej nehnuteľnosti pozemnoknižnými dátami,
- d) výrok, že sa výkup povoľuje,
- e) výkupnú cenu (§ 117, ods. 1 a 3),
- f) rozhodnutie o útratách pokračovania,
- g) odôvodnenie,
- h) deň vynesenia usnesenia.

(3) Proti usneseniu, vynesenému podľa ods. 1, je prípustný rekurz. Ak súd druhej stolice zmenil usnesenie súdu prvej stolice, je prípustný ďalší rekurz na súd tretej stolice.

§ 126.

(1) Usnesenie, ktorým sa výkup povoľuje, má dňom vynesenia účinnok exekučnej dražby bez zachovania služobností, vložených po dražbe; preto ustanovenia §§ 180 až 184 exekučného zákona treba použiť obdobne.

(2) Po právoplatnosti usnesenia, ktorým sa výkup povolil, rokuje sa o poradí podľa ustanovení §§ 188 až 199 exekučného zákona.

(3) V usnesení o poradí určí súd zvýšenie výkupnej ceny podľa § 117, ods. 2.

§ 127.

Zbytok výkupnej ceny s 5% úrokmi odo dňa vynesenia usnesenia podľa § 125 má žiadateľ složiť do súdneho depozitu do piatich rokov odo dňa vynesenia tohto usnesenia.

§ 128.

Po složení celej výkupnej ceny súd nariadi jej výplatu podľa rozvrhového usnesenia.

§ 129.

(1) Ak žiadateľ v päťročnej lehote výkupnú cenu nezaplatil, alebo odstúpil od výkupu, súd o tom upovedomí Štátny pozemkový úrad.

(2) Štátny pozemkový úrad má právo prevziať nehnuteľnosť v 30-dňovej lehote od doručenia upovedomenia podľa stavu pokračovania v čase uplatnenia tohto práva.

(3) Toto právo na prevzatie uplatní Štátny pozemkový úrad tým, že výkupnú cenu složí do súdneho depozitu a o tom upovedomí súd, ktorý výkup povolil.

§ 130.

Ak ani Štátny pozemkový úrad nehnuteľnosť neprevzal, súd z úradnej povinnosti zruší pokračovanie a nariadi výmaz poznámky výkupu v pozemkovej knihe.

§ 131.

(1) Ak sa pokračovanie zrušilo, alebo ak nehnuteľnosť prevzal Štátny pozemkový úrad, žiadateľ musí hneď odovzdať nehnuteľnosť pozemnoknižnému vlastníkovi, poťažne Štátnemu pozemkovému úradu.

(2) Za obdobie, pokiaľ mal žiadateľ nehnuteľnosť v držbe, musí pozemnoknižnému vlastníkovi, poťažne Štátnemu pozemkovému úradu vydať čistý výnos nehnuteľnosti.

§ 132.

Preddavok na výkupnú cenu (§ 120, ods. 2) je súčasne i zálohou na útraty, ktoré obťažujú žiadateľa, na výnos, ktorý je žiadateľ povinný vydať (§ 131, ods. 2) a na dane a verejné dávky viaznúce na nehnuteľnosti, splatné po dni vynesenia usnesenia povoľujúceho výkup, ktoré podľa § 184 exekučného zákona znáša žiadateľ.

§ 133.

(1) Ak žiadateľ výkupnú cenu zaplatil, alebo ak v prípade nezaplatenia Štátny pozemkový úrad nehnuteľnosť prevzal, útraty pokračovania spolu s útratami kurátora,

okrem vlastných útrat strán (žiadateľa a pozemnoknižných záujemcov) a útrat ich právnych zástupcov, sú prednostnými položkami pri rozvrhu výkupnej ceny.

(2) Ak žiadateľ výkupnú cenu nezaplatil, alebo ak od svojej žiadosti odstúpil a Štátny pozemkový úrad nehnuteľnosť neprevzal, všetky útraty pokračovania znáša žiadateľ.

§ 134.

(1) Ak žiadosť podala osoba, uvedená v § 118 a nedokázala, že je jedinou na výkup oprávnenou osobou, súd zavedie pokračovanie len po vypršaní lehoty podľa § 118, ods. 1.

(2) Ak žiadosti podaly viaceré osoby osobitne, treba pokračovanie spojiť.

(3) Ak viac osôb splnilo podmienky výkupu a nedošlo medzi nimi k dohode o podieloch, pripadá im vykúpená nehnuteľnosť rovným dielom.

(4) Ak niektorý zo žiadateľov od žiadosti odstúpil alebo ak nesplnil podmienky výkupu, prechádzajú jeho práva a povinnosti na ostatné osoby, pričom súd na splnenie povinností dá ostatným osobám primeranú lehotu.

§ 135.

Ak žiadateľ od žiadosti odstúpil, alebo výkupnú cenu včas nezaplatil, sumu, ktorú složil na výkupnú cenu, po zaplatení výnosu, útrat, daní a verejných dávok, uvedených v § 132, treba mu vrátiť.

§ 136.

(1) Ak osoby uvedené v §§ 115 a 118 v lehote podľa § 119, ods. 1, neuplatnia právo na výkup, prechádza toto na Štátny pozemkový úrad, ktorý ho môže uplatniť alebo podľa tejto hlavy (§§ 115 až 140) v ďalších troch mesiacoch, alebo podľa § 150.

(2) Nadobudnutie nehnuteľnosti Štátnym pozemkovým úradom podľa tejto hlavy má právny účinok nadobudnutia podľa § 150.

§ 137.

Uplatnenie práva výkupu podľa §§ 115 až 136 a § 150 vylučuje uplatňovanie práva exekučného a každého iného práva na výkup.

§ 138.

Ak v tejto hlave (§§ 115 až 140) nie je ustanovené inak, platia v pokračovaní podľa nej obdobné ustanovenia exekučného zákona.

§ 139.

Právo výkupu podľa §§ 115 a 118 prislúcha len štátnym občanom Slovenskej republiky.

§ 140.

(1) Hodnotou predmetu pokračovania podľa §§ 115 až 139 je cena, za ktorú Žid kúpil nehnuteľnosť na dražbe.

(2) Ak výkup bol povolený na základe práva výkupu podľa § 115:

a) sadzba prevodného poplatku sa snižuje pri hodnote do 10.000.- Ks na 1% a pri hodnote do 20.000.- Ks na 2%,

b) žiadateľ je oslobodený od ručenia za obecnú dávku z prírastku hodnoty nehnuteľnosti.

HLAVA III.

Povinnosť vrátiť zisk, nadobudnutý odpredajom nehnuteľností, kúpených na exekučnej dražbe.

§ 141.

(1) Žid je povinný na žiadosť Nežida vydať zisk (§ 146), nadobudnutý odpredajom nehnuteľnosti, kúpenej na exekučnej dražbe, vedenej proti Nežidovi.

(2) Ustanovenie ods. 1 platí aj pre židovské sdruženie.

(3) Ak nehnuteľnosť odpredali dedičia Žida, povinnosť podľa ods. 1 obťahuje solidárne týchto.

(4) Ustanovenie ods. 3 sa nevzťahuje na dedičov-Nežidov.

§ 142.

(1) Ak Žid (§ 141, ods. 1) zomrel, sú solidárne povinní vydať zisk jeho dedičia do výšky pozostalosti.

(2) Ak zaniklo židovské sdruženie (§ 141, ods. 2), sú solidárne povinné vydať zisk osoby (sdruženia osôb), na ktoré prešiel majetok zaniknutejšieho židovského sdruženia, a to do výšky prevzatej hodnoty.

(3) Povinnosť vydať zisk podľa ods. 1 a 2 sa nevzťahuje na Nežidov a na nežidovské sdruženia.

§ 143.

(1) Ak Nežid, ktorému by podľa predošlých ustanovení patrilo nárok na vydanie zisku, zomrel, vydanie zisku môžu žiadať dedičia.

(2) Ustanovenie ods. 1 neplatí, ak osoba, ktorá by bola dedičom, je Židom.

§ 144.

Nárok na vydanie zisku treba uplatniť do 6 mesiacov od nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia žalobou, o ktorej - bez ohľadu na hodnotu sporu - prislúcha rozhodovať okresnému súdu, v obvode ktorého leží nehnuteľnosť kúpená Židom na dražbe.

§ 145.

(1) Ak nehnuteľnosť podlieha výkupu podľa hlavy II. (§§ 115 až 140), Nežid nemôže žiadať o vydanie zisku podľa tejto hlavy (§§ 141 až 149). V takomto prípade, ako aj vtedy, ak osoby uvedené v §§ 141 a 143 neuplatnia alebo nemôžu uplatniť právo na vydanie zisku, prechádza toto na štát.

(2) Nárok štátu na vydanie zisku treba uplatniť podľa § 144 do jedného roka od nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia.

§ 146.

(1) Pod ziskom (§ 141) treba rozumieť rozdiel medzi cenou, za ktorú Žid (židovské združenie) nehnuteľnosť na dražbe kúpil, a cenou, za ktorú nehnuteľnosť bola predaná.

(2) Ak na nehnuteľnosti v čase od dražby do odpredaja boli vykonané investície, treba na žiadosť Žida zisk určený podľa ods. 1 snížiť o sumu, o ktorú sa investíciou objektívne zvýšila hodnota nehnuteľnosti ku dňu jej odpredaja, avšak najviac o sumu na investície skutočne vynaloženú.

(3) Ceny pred 30. októbrom 1918 treba valorizovať štvornásobne.

§ 147.

Nárok na vydanie zisku podľa tejto hlavy (§§ 141 až 149) prislúcha len štátnym občanom Slovenskej republiky.

§ 148.

Vydanie zisku podľa § 142, ods. 1 nezakladá nárok podľa § 179 zák. čl. XI/1918 na vrátenie alebo na pomerné sníženie dedičských dávok (dane z obratu a prevodného poplatku).

§ 149.

Ustanovenia tejto hlavy (§§ 141 až 149) neplatia, ak od predaja, ktorým Žid nadobudol zisk, do uplatnenia nároku Nežidom, uplynulo 32 rokov.

HLAVA IV.

Výkon pozemkovej reformy na židovských poľnohospodárskych nehnuteľnostiach.

§ 150.

(1) Poľnohospodárske nehnuteľnosti vo vlastníctve Židov a židovských združení stanú sa dňom, ktorý určí Štátny pozemkový úrad vyhláškou v Úradných novinách, vlastníctvom slovenského štátu. Za tieto nehnuteľnosti sa poskytne dodatočne náhrada, ktorej výšku určí podľa § 156 a ktorú podľa § 159 vyplatí Štátny pozemkový úrad.

(2) Ustanovenie ods. 1 sa nevzťahuje na nehnuteľnosti:

a) ktoré sa scudzia so súhlasom Štátneho pozemkového úradu (§ 26 zákona č. 46/1940 Sl.z.), ak žiadosť o súhlas bola podaná do 30. mája 1941,

b) ktoré podliehajú výkupu podľa hlavy II. (§§ 115 až 140), ak ich osoby uvedené v §§ 115 a 118 včas vykúpi,

c) ktoré sa do dňa určeného Štátnym pozemkovým úradom podľa ods. 1 odpredajú súdnym predajom pri zachovaní ustanovení §§ 16 až 18 zákona č. 46/1940 Sl.z., ak dražba nebude zrušená podľa § 179 exekučného zákona, alebo ak nebude vyhlásená za neplatnú podľa §§ 185 alebo 187 exekučného zákona.

§ 151.

(1) Poľnohospodárskou nehnuteľnosťou podľa § 150 sú všetky nehnuteľnosti okrem:

a) obytných domov, ak tieto nie sú súčasťou poľnohospodárskeho celku,

b) stavebných parciel v zastavených častiach obcí (miest), ak tieto parcely nie sú súčasťou poľnohospodárskeho celku,

c) priemyselných, obchodných podnikov (závodov),

d) záhradok o výmere do 1.000 štvorcových siah, ktoré súvisia s nehnuteľnosťami, uvedenými pod písm. a) a c).

(2) Priemyselnými a obchodnými podnikmi (závodmi) podľa ods. 1, písm. c) nie sú: liehovary, tehelne, pily, mlyny a kameňolomy, ak sú súčasťou poľnohospodárskeho celku.

(3) V sporných prípadoch, či ide o poľnohospodársku nehnuteľnosť alebo nie, rozhodne predseda Štátneho pozemkového úradu po dohode s predsedom Ústredného hospodárskeho úradu.

§ 152.

(1) Súd na žiadosť Štátneho pozemkového úradu vložia v pozemkovej knihe vlastnícke právo na nehnuteľnosti, ktoré sa stali podľa § 150 vlastníctvom štátu, pre slovenský štát (Štátny pozemkový úrad), alebo na základe prídelovej listiny, poľažne kúpopredajnej zmluvy pre osoby, ktoré Štátny pozemkový úrad v žiadosti označí.

(2) Súd môže žiadosť Štátneho pozemkového úradu, podanú podľa ods. 1, odmietnuť len pre nepríslušnosť a zamietnuť len preto, že odporuje pozemnoknižnému stavu.

(3) Proti usneseniu súdu, ktorým sa nariaďuje vklad vlastníckeho práva podľa ods. 1, sťažnosť sa nepripúšťa.

§ 153.

(1) Osoba, ktorej nehnuteľnosť sa stala vlastníctvom štátu podľa § 150, je povinná na vyzvanie Štátneho pozemkového úradu odovzdať ju do držby štátu (Štátnemu pozemkovému úradu), poľažne osobe, ktorú Štátny pozemkový úrad označí; ak tak neučiní, súd na žiadosť Štátneho pozemkového úradu uvedie štát (Štátny pozemkový úrad), poľažne osobu, ktorú Štátny pozemkový úrad označí, do držby nehnuteľnosti podľa § 180, ods. 2 exekučného zákona.

(2) Kým Štátny pozemkový úrad, poľažne osoba, ktorú Štátny pozemkový úrad označí, nevezme nehnuteľnosť do držby, osoba, ktorej nehnuteľnosť sa stala vlastníctvom štátu podľa § 150, je povinná nehnuteľnosť obhospodarovať podľa zásad riadneho hospodárenia pod následkami trestných sankcií nariadenia s mocou zákona č. 240/1940 Sl.z. a platiť všetky verejnoprávne dane, dávky, poplatky a ich príslušenstvá, ktoré obťažujú ju, vlastníka nehnuteľnosti a nehnuteľnosť samu, ako aj príspevok podľa § 166.

§ 154.

(1) Ak nehnuteľnosť, ktorá sa stala vlastníctvom štátu podľa § 150, bude v čase prechodu vlastníctva v árende, prípadne v nájme, ostanú práva a povinnosti árendátora, poľažne nájomcu voči štátu nezmenené, kým Štátny pozemkový úrad nezruší árendálny, poľažne nájomný pomer. Árendu, poľažne nájomné, splatné po dni prechodu vlastníctva na štát, je povinný árendátor, poľažne nájomca platiť Štátnemu pozemkovému úradu.

(2) Štátny pozemkový úrad môže árendálny, poľažne nájomný pomer zrušiť výpoveďou aj pred vypršaním smluvnej árendálnej, poľažne nájomnej doby; vypovedať ich možno hocikedy, avšak pri zachovaní aspoň 30-dňovej výpovednej lehoty, pričom árendálny pomer však len ku koncu hospodárskeho roku. Štátny pozemkový úrad dá výpoveď výmerom.

(3) Ak árendátor, poľažne nájomca neplatí dane alebo iné verejnoprávne pohľadávky, je to dôvodom zrušenia árendálneho, poľažne nájomného pomeru.

(4) Árendátorovi, poľahne nájomcovi neprislúcha náhrada škody a ušlého zisku z dôvodu, že árenda, poľahne nájom budú podľa ods. 2 zrušené.

(5) Výmer Štátneho pozemkového úradu, vydaný podľa ods. 2 a opatrený doložkou vykonateľnosti, je exekučným titulom súdnej exekúcie.

§ 155.

Štátny pozemkový úrad môže s nehnuteľnosťami, ktoré sa staly podľa § 150 vlastníctvom štátu, nakladať podľa zákona č. 46/1940 Sl.z. alebo podľa smerníc, vydaných vládou.

§ 156.

(1) Výšku náhrady (§ 150) určí Štátny pozemkový úrad výmerom so zreteľom:

- a) na skutočnú hodnotu nehnuteľnosti ku dňu 30. mája 1941 po odpočítaní tiarch, ktoré budú aj naďalej zachované,
- b) na skutočnú hodnotu investícií podľa času prevzatia nehnuteľnosti do držby (§ 153, ods. 1),
- c) na cenu prídelovú, poľahne cenu, za ktorú Štátny pozemkový úrad nehnuteľnosť predá,
- d) na režiú Štátneho pozemkového úradu,
- e) na príspevok do Fondu pre pozemkovú reformu (§ 7, ods. 3 zák. č. 46/1940 Sl.z. v znení § 3 zák. č. 176/1940 Sl.z.),
- f) na cenu, za ktorú Žid (židovské sdruženie) nehnuteľnosť nadobudol,
- g) na pohľadávky hypotekárnych veriteľov.

(2) Ak na nehnuteľnosti viaznu služobnosti, poľahne iné vecné bremená, číselne nevyjadrené, ktoré nebudú zachované, Štátny pozemkový úrad vo výmere, uvedenom v ods. 1, určí podľa § 24 vládneho nariadenia č. 100/1933 Sb.z. a n. kapitály, ktoré odpovedajú ich protihodnote.

§ 157.

Vklad vlastníckeho práva podľa § 152 má voči veriteľom, ktorí pri rozvrhu dražobnej kúpnej ceny majú nárok na prednostné uspokojenie, voči hypotekárnym veriteľom, iným vecne oprávneným a tretím osobám ten istý právny účinok, ako by nehnuteľnosti byly odpredané na exekučnej dražbe v deň prechodu vlastníctva podľa § 150 bez ponechania pozemnoknižných tiarch. Štátny pozemkový úrad môže však určiť, že niektoré pozemnoknižné ťarchy zostanú prechodom vlastníctva podľa § 150 nedotknuté do výšky sumy, v ktorej by byly podľa rozvrhového usnesenia uspokojené, keby nebyly ponechané.

§ 158.

(1) Okresný súd rozvrhne náhradu určenú podľa § 156 na žiadosť Štátneho pozemkového úradu, doloženú výmerom, a to podľa §§ 188 až 199 exekučného zákona s odchylkami, uvedenými v ods. 3 až 6.

(2) K rozvrhu podľa ods. 1 je príslušný okresný súd, v obvode ktorého je nehnuteľnosť, za ktorú náhrada sa má rozvrhnúť.

(3) Prednostnou položkou pri rozvrhu náhrady je i hektarový príspevok, uvedený v § 166, vo výške, v ktorej ho uplatní Štátny pozemkový úrad, a to v poradí za verejnými ťarchami.

(4) Nevyčerpanú časť náhrady súd vradí a prikáže na tie verejnoprávne dane, dávky, poplatky a ich príslušenstvá - bez ohľadu na to, či obťažujú nehnuteľnosť alebo nie -, ktoré

dlhuje osoba, ktorá bola vlastníkom nehnuteľnosti do prechodu podľa § 150 a ktoré neboly ani v poradí prednostnom, ani v poradí hypotekárnych veriteľov uspokojené a ktoré sa staly splatnými do dňa rozvrhového pojednávania.

(5) Ak predvolanie na deň pojednávania o poradí pozemnoknižnému veriteľovi, alebo osobe, ktorá bola vlastníkom nehnuteľnosti do prechodu vlastníctva podľa § 150, nemohlo byť doručené, alebo do 15 dní od vypravenia nedošlo potvrdenie o doručení, súd im vymenuje kurátora a predvolanie, ako aj ďalšie usnesenia, doručí kurátorovi. Kurátor zastupuje účastníka, pre ktorého bol vymenovaný, kým sa tento o svoje zastúpenie nepostará. Odmena kurátora je prednostnou položkou pri rozvrhu náhrady.

(6) Súd z úradnej povinnosti je povinný doručiť Štátnemu pozemkovému úradu právoplatné rozvrhové usnesenie, opatrené doložkou právoplatnosti.

§ 159.

Štátny pozemkový úrad je povinný do 30 dní od doručenia rozvrhového usnesenia (§ 158, ods. 6):

a) pohľadávky radené v rozvrhovom usnesení v prednostnom a pozemnoknižnom poradí, ktoré nebudú zachované a prevzaté, ako aj pohľadávky radené podľa § 158, ods. 4 alebo zaplatiť priamo oprávneným alebo složiť do súdneho depozitu,

b) postarať sa, aby zvyšok náhrady po srážke na odškodnenie zamestnancov podľa § 62 zákona č. 46/1940 Sl.z. bol zapísaný do náhradovej knihy (vl. nar. č. 241/1940 Sl.z.).

§ 160.

V súdnom pokračovaní, uvedenom v §§ 158 a 159, Štátny pozemkový úrad má tie isté práva ako vymáhajúci veriteľ v exekučnom pokračovaní.

§ 161.

Ak Štátny pozemkový úrad predloží súdu potvrdenie, že povinnosti uvedenej v § 159 vyhovel, súd z úradnej povinnosti vymaže všetky vložené alebo zaznamenané ťarchové položky a poznámky na nehnuteľnosti okrem tých, ktoré budú zachované a prevzaté, a vykoná podľa §§ 200 až 202 exekučného zákona výplatu tej čiastky náhrady, ktorú Štátny pozemkový úrad složil do súdneho depozitu, a to tým oprávneným, pre ktorých sa táto složila.

§ 162.

(1) Živý a mŕtvy inventár a iné veci (príslušenstvo nehnuteľnosti), potrebné k prevádzke poľnohospodárstva na nehnuteľnosti, ktorá sa stala podľa § 150 vlastníctvom štátu, môže Štátny pozemkový úrad vykúpiť, vyjmúc prípady, ak tieto veci patria vlastníckym právom Nežidom.

(2) Ak nedôjde k dohode o výške výkupnej ceny, Štátny pozemkový úrad výmerom určí výkupnú cenu.

(3) Ak veci, vykúpené podľa ods. 1, patrily vlastníkovi nehnuteľnosti, výkupná cena tvorí súčiastku náhrady za nehnuteľnosť.

(4) Ak veci, vykúpené podľa ods. 1, patrily inej osobe ako vlastníkovi nehnuteľnosti, výkupná cena sa vypláti vlastníkovi veci.

(5) Ak Štátny pozemkový úrad zistí dotazom na príslušný okresný súd, daňový úrad, okresný úrad, prípadne aj iný úrad, že na vykúpených veciach viaznu práva tretích osôb,

alebo ak zistí, že zaplateniu prekážajú iné dôvody, namiesto platenia složí výkupnú cenu do depozita okresného súdu s príslušným návrhom.

(6) Výmer Štátneho pozemkového úradu, vydaný podľa ods. 1, opatrený doložkou vykonateľnosti, je exekučným titulom súdnej exekúcie.

§ 163.

(1) Štátny pozemkový úrad vyzvanie podľa § 153, ods. 1 a výmer vydaný podľa § 156 doručí len osobe, ktorej nehnuteľnosť sa stala podľa § 150 vlastníctvom štátu, výmer vydaný podľa § 154, ods. 2 doručí len árendátorovi, poľahne nájomcovi, a výmer vydaný podľa § 162 doručí len vlastníkovi veci.

(2) Ak Štátny pozemkový úrad osobám uvedeným v ods. 1 výmer, poľahne vyzvanie doručiť nemôže, alebo ak do 15 dní od vypravenia nedôjde potvrdenie o doručení, ustanoví im kurátora cieľom zastupovania pred Štátnym pozemkovým úradom.

§ 164.

(1) Len čo nastane prechod vlastníctva nehnuteľnosti podľa § 150, súdy z úradnej povinnosti zrušia na ne vedený zátvor, vnútenú správu, okrem vnútenej správy nariadenej podľa nariadenia s mocou zákona č. 240/1940 Sl.z. a dražobné pokračovanie, vynímajúc prípady uvedené v § 150, ods. 2, písm. c).

(2) Štátny pozemkový úrad je oprávnený žiadať vyhlásiť dražbu za neplatnú z dôvodu, že neboly splnené dražobné podmienky podľa § 185 exekučného zákona.

(3) Ak sa dražba zruší podľa § 179 exekučného zákona, alebo vyhlási za neplatnú podľa § 185 alebo § 187 exekučného zákona (§ 150, ods. 2, písm. c)], nemožno nariadiť novú dražbu. Ak sa dražba vyhlásila za neplatnú podľa § 185 exekučného zákona, zvyšok vádia, poľahne zvyšok súm, zaplatených na dražobnú kúpnu cenu po odpočítaní útrat dražby, súd vráti dražobnému kupcovi.

§ 165.

(1) Veriteľ, ktorý má na nehnuteľnosti (§ 150) vložené záložné alebo exekučné záložné právo, zaznamenané záložné právo, alebo poznamenanú vykonateľnosť záložného práva, je povinný na vyzvanie Štátneho pozemkového úradu do 8 dní od jeho doručenia podať písomné osvedčenie o tom, či jeho pozemnoknižne zaistená pohľadávka skutočne jestvuje a v akej výške, a to na istine, na úrokoch a na útratách.

(2) Za osoby nesvojprávne, osoby, ktoré bývajú mimo územia Slovenskej republiky a právne osoby, je povinný podať osvedčenie podľa ods. 1 ich zákonný zástupca, poľahne ich splnomocnenec.

(3) Osobe uvedenej v ods. 1 a 2, ktorá osvedčenie podľa ods. 1 do 8 dní od doručenia vyzvania nepodá, alebo podá osvedčenie nepravdivé, uloží na návrh Štátneho pozemkového úradu okresný (štátny policajný) úrad výmerom pokutu od 100 Ks do 100.000 Ks.

§ 166.

Dokiaľ poľahnospodárske nehnuteľnosti sa nestaly vlastníctvom štátu podľa § 150, ods. 1, alebo dokiaľ Štátny pozemkový úrad nedá súhlas k ich odpredaju podľa § 26 zákona č. 46/1940 Sl.z., vyrubuje a vyberá uvedený úrad ročne od vlastníka 20.- Ks z jedného hektaru ako príspevok v prospech Fondu, zriadeného podľa § 50 zákona č. 46/1940 Sl.z. Príspevok platí sa ročne vopred na celý kalendárny rok. Lesné oddelené majetky prevezme

Ministerstvo hospodárstva - nakoľko doteraz tak neučinilo - do vlastnej odbornej správy, ktorá potrvá až do prevodu podľa § 150, ods. 1 alebo podľa § 26 zákona č. 46/1940 Sl.z.

HLAVA V. Prevod židovských podnikov.

§ 167.

(1) Za židovské podniky treba považovať:

- a) podniky jednotlivcov, ak títo sú Židia,
- b) podniky židovských združení.

(2) Vedľajší závod židovského podniku sa považuje za podnik židovský.

(3) Židovskú alebo nežidovskú povahu podnikov podľa tejto hlavy (§§ 167 až 190 určí v pochybných prípadoch Ústredný hospodársky úrad.

§ 168.

(1) Židovskí majitelia sú povinní na nápadných miestach označiť svoje podniky (prevodzovne) nápisom "Židovský podnik".

(2) Židovské podniky pod dočasnou správou treba označiť nápisom "Podnik pod dočasnou správou".

(3) Predpísané nápisy podľa ods. 1 a 2 vydáva Ústredný hospodársky úrad.

§ 169.

(1) Nevykonávané alebo dočasne odhlásené živnostenské oprávnenia Židov, ako aj židovských združení, zanikajú dňom nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia.

(2) Ustanovenia ods. 2 vzťahujú sa na oprávnenia židovských sezónnych podnikov len vtedy, ak tieto v poslednej sezóne neboli v prevádzke.

§ 170.

Ústredný hospodársky úrad môže cieľom vylúčenia Židov a židovských združení zo slovenského hospodárskeho a sociálneho života nariadiť:

- a) likvidáciu židovského podniku,
- b) prevod podniku Žida alebo židovského zdrużenia na Nežida, alebo na nežidovské združenie, ktorého sa Žid nezúčastní, za likvidačnú hodnotu podniku (§ 171, ods. 1),
- c) prevod podniku Žida na nežidovské združenie, ktorého sa Žid - prevoditeľ zúčastní, za obecnú hodnotu podniku (§ 171, ods. 2 a § 172),
- d) prevod účasti Žida alebo židovského zdrużenia na obchodných spoločnostiach (akcií, kmeňových vkladov, kuksov, závodných alebo iných podielov) na Nežida alebo nežidovské združenie za riadnu (obecnú) hodnotu účasti (§ 171, ods. 3 a § 172) okrem prípadu uvedeného pod písm. e), a to len po predbežnom súhlase komisie zriadenej pri Slovenskej národnej banke podľa vládneho nariadenia č. 113/1939 Sl.z., ktorej členom v takýchto prípadoch je aj zástupca Ústredného hospodárskeho úradu,
- e) prevod účasti Žida alebo židovského zdrużenia na verejných obchodných alebo komanditných spoločnostiach na Nežida, ktorý vstúpi do spoločnosti ako nový alebo ďalší spoločník, za riadnu (obecnú) hodnotu účasti (§ 171, ods. 4 a § 172).

§ 171.

(1) Likvidačnú hodnotu židovského podniku [§ 170, písm. b)] určí Ústredný hospodársky úrad; pred jej určením má sa vyjadriť Slovenská revízna a dôvernícka spoločnosť do prepadnej lehoty, určenej Ústredným hospodárskym úradom.

(2) Obecnú hodnotu židovského podniku [§ 170, písm. c)] určí Ústredný hospodársky úrad tak, že z likvidačnej hodnoty ustálenej podľa ods. 1 odpočíta dlžoby zistené podľa § 172 a dlžoby uznané prejímateľom, i keď tieto neboli prihlásené.

(3) Obecnú hodnotu účasti Židov, poľažne židovských sdružení na obchodných spoločnostiach [§ 170, písm. d)] určí Ústredný hospodársky úrad alebo so zreteľom na burzovú, nominálnu alebo predajnú cenu účasti, alebo príslušným zlomkom obecnej hodnoty podniku, určenej spôsobom uvedeným v ods. 2.

(4) Obecnú hodnotu účasti Židov, poľažne židovských sdružení na verejných obchodných alebo komanditných spoločnostiach [§ 170, písm. e)] určí Ústredný hospodársky úrad príslušným zlomkom obecnej hodnoty podniku, určenej spôsobom uvedeným v ods. 2.

§ 172.

Cieľom zistenia majetkového stavu židovského podniku môže Ústredný hospodársky úrad - alebo na jeho príkaz dočasný správca - vyzvať veriteľov vyhláškou v Úradných novinách, aby v 15-dňovej lehote prihlásili svoje požiadavky proti prevoditeľovi, a to v prípadoch prevodu podľa § 170, písm. c) alebo e) pod následkami pominutia ich uspokojenia z majetkovej podstaty podniku v prípade, že k jeho prevodu skutočne dôjde. Povinnosti na daniach, poplatkoch a iných štátnych pohľadávkach treba zistiť dotazom na príslušnom daňovom úrade. Dotaz nahradzuje zaslanie odpisu vyhlášky určenej pre Úradné noviny.

§ 173.

Ak sa zistí, že majetková podstata židovského podniku bola proti zásadám riadneho hospodárenia úmyselne zmenšená, môže Ústredný hospodársky úrad nariadiť jej doplnenie z iného majetku prevoditeľa, poľažne z majetku členov židovského sdrużenia.

§ 174.

(1) Pri likvidácii podniku [§ 170, písm. a)] Ústredný hospodársky úrad určí podmienku a spôsob likvidácie, pričom sa môže odchyliť od predpisov platných o pokračovaní pri likvidácii. Rozhodnutia o likvidácii a o jej podmienkach sa uverejňujú v Úradných novinách na útraty majiteľa podniku.

(2) Uplynutím likvidačnej lehoty zaniká živnostenské oprávnenie Žida, poľažne židovského sdrużenia.

§ 175.

(1) Pri prevode podniku podľa § 170, písm. b) neprechádzajú dlžoby prevoditeľa na prejímateľa okrem prípadu ich prevzatia (§ 176, ods. 4). Veritelia, voči ktorým dlžoby neboly prevzaté, budú uspokojení podľa § 176 z likvidačnej hodnoty. Povinnosti prevoditeľa voči veriteľom zostávajú nedotknuté.

(2) Pri prevode podniku podľa § 170, písm. c):

a) prechádzajú dlžoby prevoditeľa na nežidovské sdružení len, ak a nakoľko boly prihlásené podľa § 172;

b) Ústredný hospodársky úrad určí pomer medzi spoločníkmi;

c) Povinnosti prevoditeľa voči veriteľom zostávajú nedotknuté.

(3) Pri prevode účasti podľa § 170, písm. d):

- a) pomer prejímateľa, poľažne spoločnosti voči veriteľom zostáva nezmenený;
- b) ak ide o verejnú obchodnú alebo komanditnú spoločnosť, Ústredný hospodársky úrad určí pomer medzi spoločníkmi.

(4) Pri prevode účasti podľa § 170, písm. e):

- a) ostáva pomer spoločnosti voči veriteľom nezmenený, s tým obmedzením však, že veritelia budú uspokojení len vtedy, ak prihlásili svoje požiadavky podľa § 172,
- b) Ústredný hospodársky úrad určí pomer medzi spoločníkmi, pričom postavenie doterajších nežidovských spoločníkov sa nesmie zhoršiť.

§ 176.

(1) V prípade prevodu podniku podľa § 170, písm. b) je prejímateľ povinný do 120 dní od doručenia rozhodnutia o prevode podniku složiť sumu, ktorá zodpovedá likvidačnej hodnote podniku, do súdneho depozitu na okresnom súde príslušnom podľa miesta podniku.

(2) Súd rozvrhne sumu (ods. 1) na veriteľov prevoditeľa. Za tým cieľom bezodkladne po doručení rozhodnutia o prevode podniku vyhláškou v Súdnom ústrednom oznamovateli vyzve veriteľov, aby v 15-dňovej lehote prihlásili svoje požiadavky s udaním ich výšky, ich príslušenstiev, skutočností, na ktorých sa zakladajú, ako aj dôkazov, a to nehypotekárnych veriteľov pod následkami pominutia ich uspokojenia z rozvrhovanej sumy. Ak je o požiadavke zahájený spor, treba uviesť aj procesný súd a číslo spisu. Odpis vyhlášky doručí súd príslušnému daňovému úradu.

(3) Vo vyhláške určí súd súčasne termín na rozvrhnutie likvidačnej hodnoty. Termín sa má určiť tak, aby sa rozvrhové pojednávanie mohlo konať najneskoršie do 45 dní od uverejnenia vyhlášky. Hypotekárne požiadavky zaistené na nehnuteľnostiach, ktoré patria k podniku, uspokojí predovšetkým z likvidačnej hodnoty preberaných nehnuteľností podľa pozemnoknižného poradia, a to podľa zásad exekučného pokračovania. Ak medzi veriteľmi, ktorí majú proti prevoditeľovi iné ako hypotekárne požiadavky, nedôjde k dohode, určí poradie a spôsob uspokojenia súd podľa zásad exekučného pokračovania; ak by požiadavky nemohly byť celkom uspokojené z likvidačnej hodnoty, pokračuje súd podľa zásad konkurzného pokračovania.

(4) V lehote uvedenej v ods. 1 netreba složiť časť sumy, ktorá pripadá na dlžoby podniku súdom uznané a prejímateľom prevzaté. Prejímateľ nežidovských hypotekárnych požiadaviek môže prevziať dlžoby so súhlasom hypotekárneho veriteľa; u židovských hypotekárnych požiadaviek je oprávnený prevziať dlžoby aj bez takéhoto súhlasu. So súhlasom veriteľa môže prejímateľ prevziať aj iné než hypotekárne dlžoby podniku.

(5) Na složenie tej časti sumy, ktorá by pripadla na židovských veriteľov, môže Ústredný hospodársky úrad povoliť lehotu do 5 rokov a určiť výšku splátok. Povolenie splátok môže Ústredný hospodársky úrad viazať na poskytnutie primeranej záruky.

(6) Hypotekárny veriteľ aj pri výpovedi úveru prejímateľovi musí zachovať podmienky, platné pre prevoditeľa. Prevod podľa tohto nariadenia nemôže byť dôvodom pre vypovedanie úveru ani vtedy, ak by bol býval opak ujednaný.

(7) Na základe rozhodnutia Ústredného hospodárskeho úradu o prevode podniku je prevoditeľ povinný hneď odovzdať podnik prejímateľovi.

(8) Po složení sumy, ktorá zodpovedá určenej hodnote nehnuteľnosti, ktorá patrí podniku, poťažne po prevzatí dlžôb, ktoré na nej viaznu, vloží súd z úradu vlastnícke právo v prospech prejímateľa, pričom súčasne vymaže neprevzaté t'archy.

§ 177.

Zo sumy, ktorá by pripadla prevoditeľovi po uspokojení veriteľov podľa § 176, poukáže príslušný súd 20% štátu v prospech všeobecnej pokladničnej správy.

§ 178.

(1) V prípade prevodu podniku podľa § 170, písm. c) určí Ústredný hospodársky úrad podmienky a spôsob zaplataenia obecnej hodnoty podniku (§ 171, ods. 2).

(2) V prípade prevodu účasti na obchodných spoločnostiach podľa § 170, písm. d) a e) určí Ústredný hospodársky úrad spôsob a podmienky zaplataenia obecnej hodnoty účasti (§ 171, ods. 3 a 4).

§ 179.

(1) Ak prejímateľ nemá spôsobilosť prevádzať živnosť podľa platných právnych predpisov, môže Ústredný hospodársky úrad udeliť čiastočný alebo úplný dišpenz podľa platných predpisov, pričom však nie je viazaný predpísaným pokračovaním.

(2) Na základe rozhodnutia Ústredného hospodárskeho úradu o nariadení prevodu podniku udelí príslušný živnostenský úrad prejímateľovi po zaplataení inkorporačného poplatku živnostenské oprávnenie bez ďalšieho pokračovania. Prejímateľ do udelenia živnostenského oprávnenia môže prevádzať živnosť na základe rozhodnutia Ústredného hospodárskeho úradu o nariadení prevodu.

(3) Nariadenie o prevode účasti nahradzuje povolenie podľa nariadenia s mocou zákona č. 359/1940 Sl.z.

(4) Vydaním rozhodnutia Ústredného hospodárskeho úradu o nariadení prevodu podniku zaniká živnostenské oprávnenie Žida, poťažne židovského sdruzenia.

§ 180.

(1) Ústredný hospodársky úrad je oprávnený po nariadení likvidácie, najneskôr však do 15 dní od uplynutia likvidačnej lehoty, poťažne do 15 dní po vydaní rozhodnutia o prevode (§ 170), prenajať živnostenské miestnosti dotknuté pokračovaním podľa tejto hlavy (§§ 167 až 190). Ak takéto miestnosti boli už prenajaté bez súhlasu Ústredného hospodárskeho úradu v uvedených lehotách, môže Ústredný hospodársky úrad prenájomné smluvy zrušiť. Zrušovací výmer je exekučným titulom podľa § 90, ods. 2 vládneho nariadenia č. 8/1928 Sb.z. a n.

(2) Na pokračovanie podľa ods. 1 sa vzťahujú ustanovenia §§ 2 a 3 zákona č. 335/1939 Sl.z.

§ 181.

(1) Prejímateľ, ako aj nežidovské sdruzenie (§ 170), má podnik viesť so starostlivosťou riadneho obchodníka.

(2) Kým nebude uhradená likvidačná, poťažne riadna (obecná) hodnota podniku, poťažne účasti na obchodných spoločnostiach, poťažne kým nebudú splnené iné záväzky, ktoré vyplývajú z prevodu:

- a) nesmie byť podnik zlikvidovaný bez povolenia Ústredného hospodárskeho úradu;
- b) podnik podlieha kontrole Ústredného hospodárskeho úradu;
- c) možno na podnik uvaliť dočasnú správu, ak by pri jeho vedení boli porušené povinnosti starostlivého obchodníka.

(3) Ak by včas neboli splnené podmienky čo do uhradenia likvidačnej, poľažne riadnej (obecnej) hodnoty podniku, poľažne účasti na obchodných spoločnostiach bez náležiteho odôvodnenia, možno rozhodnutie o prevode zrušiť a podnik, poľažne účasť previesť na iného uchádzača, pričom pôvodný prejímateľ zodpovedá za skutočnú škodu a je povinný uhradiť trovy pokračovania.

(4) Ústredný hospodársky úrad môže do dvoch rokov po nariadení prevodu podľa § 170, písm. b) až e) uvaliť na podnik dočasnú správu na návrh príslušnej daňovej správy, ak by majiteľ podniku riadne neplatil dane a iné verejné požiadavky. Výdavky spojené s dočasnou správou nie sú u majiteľa odpočítateľnou položkou podľa zákona o priamych daniach.

(5) Na majetkovú podstatu podnikov uvedených v ods. 4 nemožno vykonať do dvoch rokov po nariadení ich prevodu zaisťovacie úkony na zaistenie nepredpísaných a nesplattných daní, ako ani iných verejných požiadaviek.

§ 182.

(1) Ak ide o nehnuteľnosť Žida ale bo židovského sdruzenia, ktorá slúži úplne, alebo v prevažnej časti na prevádzku podniku, môže Ústredný hospodársky úrad nariadiť prevod nehnuteľnosti Židov a židovských sdruzení s podnikom aj vtedy, ak vlastníkom nehnuteľnosti nie je majiteľ podniku.

(2) Ak sa s podnikom má previesť aj nehnuteľnosť Žida alebo židovského sdruzenia môže Ústredný hospodársky úrad požiadať súd o poznačenie zamýšľaného prevodu v pozemkovej knihe.

§ 183.

Ústredný hospodársky úrad môže požiadať súdy previesť odhady, sprisahat' strany (prenajímateľa, prevoditeľa) a svedkov za obdobného použitia súdnych predpisov, platných o poskytovaní právnej pomoci.

§ 184.

Na súdne pokračovanie podľa tejto hlavy (§§ 167 až 190) neplatia predpisy o súdnych prázdniach.

§ 185.

Ústredný hospodársky úrad môže nariadiť povinné hlásenie všetkých skutočností, ktoré sú potrebné na vykonanie tejto hlavy (§§ 167 až 190). Takto zistené údaje možno použiť len na ciele podľa tejto hlavy.

§ 186.

Útraty administratívneho, prípadne súdneho pokračovania - okrem útrat právneho zastupovania -, taktiež dane, poplatky a iné štátne dávky sú prednostnou položkou pri rozvrhu (§ 176).

§ 187.

(1) Základom prevodného poplatku a dane z obratu je hodnota, určená Ústredným hospodárskym úradom.

(2) Prístup nového alebo ďalšieho spoločníka [§ 170, písm. e)], ako aj zväčšenie účasti doterajšieho nežidovského spoločníka jestvujúcej už verejnej obchodnej alebo komanditnej spoločnosti [§ 170, písm. d)], nepovažuje sa za novú spoločenskú smluvu a spoplatňuje sa pritom len hodnota prevedenej účasti, určená Ústredným hospodárskym úradom.

§ 188.

(1) Nezachovanie príkazu podľa § 173 ohľadom doplnenia majetkovej podstaty židovského podniku, ako aj ustanovení § 168, ods. 1 a 2, § 176, ods. 7, § 181, ods. 1 a 2, písm. a) a konečne nezachovanie príkazu podľa § 185 potresce ako priestupok okresný (štátny policajný) úrad zatvorením od 10 dní do 6 mesiacov a peňažným trestom od Ks 1000.- do Ks 500.000.-. Nevymožiteľný peňažný trest má sa premeniť na zatvorenie od 10 dní do 6 mesiacov.

(2) Trestom uvedeným v ods. 1 sa potresce aj:

- a) Žid, ktorý samostatne prevodzuje živnosť bez živnostenského oprávnenia,
- b) Žid, ktorý podomove obchoduje bez podomovej knižky,
- c) živnostníci, ktorí svoje oprávnenie zneužívajú na to, aby kryli neoprávnené prevodzovanie živnosti Žida, ako aj Žid, ktorý dá podnet k tomu, alebo trpí, aby sa oprávnenie zneužívalo ku krytiu jeho neoprávneného prevodzovania živností.

§ 189.

Pre židovské podniky pod dočasnou správou môže Ústredný hospodársky úrad vyhláškou v Úradných novinách zmierniť obmedzenia pre židovské podniky.

§ 190.

Kto vedome udá nepravdivé skutočnosti, alebo použije takéto skutočnosti na vylákanie povolenia alebo rozhodnutia podľa tejto hlavy (§§ 167 až 190) potresce sa - ak nejde o čin prísnejšie trestný - okresným súdom pre prečin väzením do jedného roku a peňažným trestom od Ks 100 do Ks 200.000. Nevymožiteľný peňažný trest má sa premeniť na väzenie od 1 dňa do 6 mesiacov.

HLAVA VI.

Prevod ostatných nehnuteľností.

§ 191.

(1) Nehnuteľný majetok Židov a židovských združení stáva sa dňom, ktorý určí vláda vyhláškou v Slovenskom zákonníku vlastníctvom slovenského štátu (Ústredný hospodársky úrad).

(2) Ustanovenie ods. 1 sa nevzťahuje na nehnuteľný majetok, ktorý treba považovať za poľnohospodársku nehnuteľnosť (§ 151) alebo majetkovú podstatu podnikov (§§ 167 až 190) a lekární (§§ 102 až 109).

§ 192.

(1) Súd na žiadosť Ústredného hospodárskeho úradu vložia v pozemkovej knihe vlastnícke právo na nehnuteľnosti, ktoré sa stali podľa § 191, ods. 1 vlastníctvom štátu, pre slovenský štát (Ústredný hospodársky úrad) alebo na základe listiny, vydané o scudzení [§ 199, ods. 1, písm. b)] pre osoby, ktoré Ústredný hospodársky úrad v žiadosti označí.

(2) Súd môže žiadosť Ústredného hospodárskeho úradu, podanú podľa ods. 1, odmietnuť len pre nepríslušnosť a zamietnuť len preto, že odporuje pozemnoknižnému stavu.

(3) Proti usneseniu súdu, ktorým sa nariaďuje vklad vlastníckeho práva podľa ods. 2, sťažnosť sa nepripúšťa.

§ 193.

(1) Dočasní správcovia nehnuteľností, uvedených v § 191, ods. 1 vykonávajú dočasnú správu pre slovenský štát aj po vydaní vyhlášky (§ 191, ods. 1) až do ďalšieho opatrenia Ústredného hospodárskeho úradu.

(2) Čistý výťažok dočasnej správy (ods. 1) plynie v prospech Fondu pre podporu vystáhovalectva Židov.

§ 194.

Osoby (sdrúženia osôb), ktorých nehnuteľnosti sa stali podľa § 191, ods. 1 vlastníctvom slovenského štátu, sú povinné na vyzvanie Ústredného hospodárskeho úradu odovzdať nehnuteľnosti štátu (Ústrednému hospodárskemu úradu) do držby; ak tak neučinia, príslušný súd na návrh Ústredného hospodárskeho úradu uvedie štát (Ústredný hospodársky úrad) do držby nehnuteľnosti podľa § 180, ods. 2 exekučného zákona.

§ 195.

(1) Ak nehnuteľnosť, ktorá podľa § 191, ods. 1 sa stane vlastníctvom slovenského štátu, je v nájme (árende), ostávajú práva a povinnosti nájomcu (árendátora) voči štátu nezmenené tak, ako trvaly voči predošlému prenajímateľovi s obmedzením uvedeným v ods. 2 a 3.

(2) Ak nájomcom - árendátorom - (ods. 1) je Žid alebo židovské sdrúženie, môže Ústredný hospodársky úrad zrušiť nájomný (árendálny) pomer výpoveďou. Výpovednú lehotu, najmenej 14-dňovú, určí Ústredný hospodársky úrad.

(3) Ak nájomca - árendátor - nezaplatí dane, poplatky a iné verejnoprávne pohľadávky, je to dôvodom zrušenia nájomného - árendálneho- pomeru.

(4) Nájomcovi - árendátorovi - neprislúcha náhrada škody a ušlého zisku z dôvodu, že nájomný - árendálny - pomer bol podľa ods. 2 alebo 3 zrušený.

(5) Výmer Ústredného hospodárskeho úradu, vydaný podľa ods. 2 a opatrený doložkou vykonateľnosti je exekučným titulom súdnej exekúcie.

§ 196.

Za nehnuteľnosti, ktoré sa stali vlastníctvom štátu (§ 191, ods. 1) patrí náhrada; výšku a podmienky zaplata náhrady určí Ústredný hospodársky úrad výmerom so zreteľom na riadnu (obecnú) hodnotu a na pohľadávky nežidovských hypotekárnych veriteľov, a to podľa smerníc vydaných vládou.

§ 197.

(1) Ak na nehnuteľnosti (§ 191, ods. 1) viaznu služobnosti, poťažne iné vecné bremená, číselne nevyjadrené, ktoré nebudú zachované, Ústredný hospodársky úrad určí vo výmere, uvedenom v § 196 kapitály, ktoré odpovedajú ich protihodnote podľa § 24 vládneho nariadenia č. 100/1933 Sb.z. a n.

(2) Ak na nehnuteľnosti (§ 191, ods. 1) viaznu záložné práva, hypotekárny veriteľ pri výpovedi úveru prejímateľovi musí zachovať podmienky, platné pre prevoditeľa. Prevod podľa tejto hlavy (§§ 191 až 204) nemôže byť dôvodom pre vypovedanie úveru ani vtedy, ak by bol býval opak ujednaný.

§ 198.

Ústredný hospodársky úrad môže nariadiť povinné hlásenie všetkých skutočností, ktoré sú potrebné na vykonanie ustanovení tejto hlavy (§§ 191 až 204). Takto zistené údaje možno použiť len na ciele vykonania ustanovení tejto hlavy.

§ 199.

(1) Slovenský štát (Ústredný hospodársky úrad) nehnuteľnosti, ktoré podľa § 191, ods. 1 sa staly jeho vlastníctvom, môže:

- a) podržať vo vlastníctve,
- b) scudziť tuzemským nežidovským fyzickým alebo právnym osobám za prevodnú hodnotu,
- c) dať do prenájmu tuzemským nežidovským fyzickým alebo právnym osobám.

(2) Prevodnú hodnotu a nájomné (ods. 1, písm. b) a c) určí ústredný hospodársky úrad so zreteľom na miestne pomery, a to podľa smerníc vydaných vládou.

(3) Podmienky a spôsob podržania vo vlastníctve štátu [ods. 1, písm. a)], scudzenia [ods. 1, písm. b)] a prenájmu [ods. 1, písm. c)], ako aj spôsob zaplata a spravovania prevodnej hodnoty a nájomného podľa ods. 1 určí Ústredný hospodársky úrad všeobecne vyhláškou v Úradných novinách a v jednotlivých prípadoch výmerom, a to podľa smerníc, vydaných vládou.

§ 200.

(1) Náhradu, uvedenú v § 196 složí slovenský štát (Ústredný hospodársky úrad) do súdneho depozita u okresného súdu, na území ktorého leží nehnuteľnosť (§ 191, ods. 1) a ktorý túto náhradu rozvrhne po doručení výmeru (§ 196) podľa ustanovení §§ 189 až 199 zák. čl. LX/1881 a § 35 zák. čl. LIII/1912 s odchýlkami, uvedenými v ods. 2 až 4.

(2) Nevyčerpanú časť náhrady súd vradí a prikáže na tie verejnoprávne dane, dávky, poplatky a ich príslušenstvá - bez ohľadu na to, či obťažujú nehnuteľnosť alebo nie - ktoré dlhuje osoba, ktorá bola vlastníkom nehnuteľnosti do prechodu podľa § 191, ods. 1 a ktoré neboly ani v poradí prednostnom, ani v poradí hypotekárnych veriteľov uspokojené a ktoré sa staly splatnými do dňa rozvrhového pojednávania. Zvyšok náhrady odvedie súd Fondu pre podporu vystařhovalectva Židov.

(3) Ak predvolanie na deň pojednávania o poradí pozemnoknižnému veriteľovi, alebo osobe, ktorá bola vlastníkom nehnuteľnosti, nemohlo byť doručené, alebo ak do 15 dní od vypravenia nedošlo potvrdenie o doručení, súd im ustanoví kurátora a predvolanie, ako aj ďalšie usnesenia doručí kurátorovi. Kurátor zastupuje účastníka, pre ktorého bol ustanovený, kým sa tento o svoje zastúpenie nepostará. Odmena tohto kurátora je prednostnou položkou pri rozvrhu náhrady.

(4) Súd z úradnej povinnosti je povinný doručiť Ústrednému hospodárskemu úradu rozvrhové usnesenie, opatrené doložkou právoplatnosti.

§ 201.

Po složení náhrady do súdneho depozita (§ 200) a po právoplatnosti rozvrhového usnesenia, súd z úradnej povinnosti vymaže všetky vložené a zaznamenané ťarchové položky na nehnuteľnosti, nakoľko neboly zachované.

§ 202.

Ak Ústredný hospodársky úrad výmer podľa § 192, ods. 1 nemôže doručiť osobám (sdrúženiam osôb), ktorých nehnuteľnosť sa stala podľa § 191, ods. 1 vlastníctvom štátu, alebo do 15 dní od vypravenia nedôjde potvrdenie o doručení, prevedie náhradné doručenie tým, že výmer dá uverejniť v Úradných novinách.

§ 203.

(1) Po vydaní vyhlášky podľa § 191, ods. 1 súdy sú z úradnej povinnosti povinné zrušiť zátvor, vnútenú správu a dražobné pokračovanie, vedené na tie nehnuteľnosti, ktoré podľa uvedeného ustanovenia sa staly vlastníctvom štátu.

(2) Ak však nehnuteľnosť bola už v deň, prechodu vlastníckeho práva na štát (§ 191, ods. 1) na dražbe odpredaná, ale dražobný kupec nie je ešte ako vlastník zapísaný do pozemkovej knihy, prechádza táto nehnuteľnosť do vlastníctva štátu len vtedy, ak dražba bude zrušená pod § 179 exekučného zákona, alebo bude vyhlásená za neplatnú podľa § 185 alebo 187 exekučného zákona; Ústredný hospodársky úrad je oprávnený žiadať vyhlásiť dražbu za neplatnú pre nesplnenie dražobných podmienok dražobným kupcom podľa § 185 exekučného zákona.

(3) Ak dražba bude zrušená podľa § 179 exekučného zákona, alebo bude vyhlásená za neplatnú podľa §§ 185 alebo 187 exekučného zákona (ods. 2), nemožno nariadiť novú dražbu. Ak bola dražba vyhlásená za neplatnú podľa § 185 exekučného zákona, zvyšok vadia, poťažne zvyšok na súde složenej kúpnej ceny, po odpočítaní útrat dražby, súd vráti dražobnému kupcovi.

§ 204.

(1) Nezachovanie príkazu podľa § 198 potresce ako priestupok okresný (štátny policajný) úrad zatvorením od 10 dní do 6 mesiacov a peňažným trestom od Ks 1000.- do Ks 500.000.-. Nevymožiteľný peňažný trest má sa premeniť na zatvorenie od 10 dní do 6 mesiacov.

(2) Pokus je trestný.

HLAVA VII.

Výkup poľnohospodárskeho inventára.

§ 205.

Štátny pozemkový úrad môže i okrem prípadov uvedených v § 162 vykúpiť živý a mŕtvy poľnohospodársky inventár, ktorý slúži na obhospodarovanie oľnohospodárskych nehnuteľností a ktorý vlastníckym právom patrí Židom alebo židovským sdrúženiam.

§ 206.

O výkupe podľa § 205 platia obdobne ustanovenia § 162.

HLAVA VIII.
Prevod iných hnutelností.

§ 207.

(1) Ústredný hospodársky úrad môže nariadiť nútený odpredaj za riadnu (obecnú) hodnotu hnutelností Židov a židovských združení tuzemským nežidovským fyzickým alebo právnym osobám.

(2) Ústredný hospodársky úrad môže dať zaistiť predmety uvedené v ods. 1.

(3) Ustanovenia ods. 1 sa nevzťahujú na:

a) predmety určené bezprostredne k bohoslužbe alebo domácej pobožnosti, modlitebné knihy, zariadenia, patriace k miestnostiam určeným pre bohoslužbu, výpravu hrobov a krýpt, taktiež na predmety bezprostredne potrebné k pohrebu,

b) náboženské relikvie, rodinné podobizne,

c) rády, záslužné mince a iné čestné odznaky,

d) predmety potrebné k výkonu povolania alebo živnosti,

e) domáci a kuchynský nábytok, potrebný v domácnosti, nádoby, prístroje k vareniu a jedeniu potrebné, kachle, sporáky, predmety k šateniu potrebné a potrebná posteľná bielizeň,

f) lieky a iné veci a pomocné prostriedky potrebné v prípade choroby alebo telesnej vady,

g) potraviny, kurivo a osvetľovacie prostriedky potrebné na čas jedného mesiaca,

h) živý a mŕtvy inventár, ktorý slúži k obhospodarovaniu poľnohospodárskych nehnuteľností (§§ 162 a 205), nakoľko tieto patria Židom alebo židovským združeniam.

§ 208.

(1) Riadnu (obecnú) hodnotu predmetov uvedených v § 207 určí Ústredný hospodársky úrad, po vypočítaní znalca so zreteľom na nákupnú cenu a opotrebenie. Hodnotu každého predmetu treba určiť osobitne.

(2) Uchádzač je povinný na vyzvanie Ústredného hospodárskeho úradu složiť primeranú zálohu na útraty odhadného pokračovania, ktoré v každom prípade znáša uchádzač.

§ 209.

(1) Ústredný hospodársky úrad vydá výmer o nútenom predaji a doručí ho okresnému súdu a daňovému úradu, v obvode ktorých sa nachádza predmet núteného predaja.

(2) Vo výmere (ods. 1) určí Ústredný hospodársky úrad podmienky a spôsob zaplatenia riadnej (obecnej) hodnoty, pričom môže povoliť lehotu zaplatenia riadnej (obecnej) hodnoty v splátkach, rozvrhnutých najviac na 5 rokov. Povolenie splátok môže Ústredný hospodársky úrad viazať na poskytnutie primeranej záruky.

§ 210.

(1) V prípade núteného predaja podľa § 207 je prejímateľ povinný složiť riadnu (obecnú) hodnotu do súdneho depozita na okresnom súde, v obvode ktorého sa nachádza predmet núteného predaja.

(2) Súd rozvrhne sumu, určenú podľa § 208 na veriteľov prevoditeľa. Tým cieľom po doručení výmeru o nútenom predaji predmetov uvedených v § 207 vyzve vyhláškou v Súdnom ústrednom oznamovateli veriteľov, aby v 15-dňovej lehote od uverejnenia

prihlásili svoje požiadavky s udaním ich výšky, príslušenstiev, skutočností, na ktorých sa zakladajú, dôkazov, a či na predmetoch núteného predaja majú nejaké právo, a to pod následkami pomnutia ich uspokojenia z rozvrhovanej sumy (§ 36 zák. č. 23/1928 Sb.z. a n.). Odpis vyhlášky doručí súd aj príslušnému daňovému úradu.

(3) Vo vyhláške určí súd súčasne termín na rozvrhnutie riadnej (obecnej) hodnoty.

(4) Z rozvrhovanej sumy uhradia sa v prvom rade trovy vyhlášky (ods. 2) a trovy súdneho pokračovania podľa tejto hlavy (§§ 207 až 214) a potom včas ohlásené záložné, ako aj vykonateľné požiadavky veriteľov prevoditeľa podľa zásad, uvedených v § 37 zákona č. 23/1928 Sb.z. a n.

§ 211.

Prevzatím výmeru o nútenom predaji prejímateľ nadobúda nárok na prevzatie predmetov do držby a ich prevzatím stáva sa vlastníkom. Tento výmer, opatrený doložkou vykonateľnosti, je exekučným titulom súdnej exekúcie.

§ 212.

Ak by prejímateľ včas nesplnil podmienky uhradenia riadnej (obecnej) hodnoty (§ 208, ods. 2), môže mu Ústredný hospodársky úrad predmety odňať a previesť do vlastníctva iného uchádzača. Pôvodný prejímateľ je povinný uhradiť Ústredným hospodárskym úradom určenú sumu za opotrebenie predmetov a útraty pokračovania a zodpovedá za vzniklú škodu.

§ 213.

(1) Ak na predmete je výhrada vlastníckeho práva v prospech Nežida - nežidovského sdruzenia -, nútený predaj (§ 207) sa nariadi len vtedy, ak prejímateľ už v žiadosti o nútený predaj alebo na výzvu Ústredného hospodárskeho úradu dokáže, že sa s vlastníkom dohodol o prevzatí nedoplatku kúpnej ceny, alebo že nedoplatok kúpnej ceny s príslušenstvom mu zaplatil. Vlastník je povinný prijať toto platenie.

(2) Výhrada vlastníckeho práva Žida (židovského sdruzenia) nie je prekážkou núteného predaja.

(3) Exekučné a iné záložné práva nie sú prekážkou núteného predaja podľa § 207 a budú uspokojené z riadnej (obecnej) hodnoty (§ 210, ods. 4).

(4) Exekučný súd (daňový úrad) po doručení výmeru o nútenom predaji (§ 209, ods. 1) odloží dražobné pokračovanie z úradnej moci.

§ 214.

Z hyperochy (§ 210, ods. 4) poukáže súd príspevok 50% v prospech Fondu pre vyst'ahovanie Židov; zvyšok sa poukáže na viazaný účet Žida (židovského sdruzenia).

ČASŤ PIATA.

Fond pre podporu vyst'ahovalecva Židov.

§ 215.

Pri Ústrednom hospodárskom úrade je zriadený Fond pre podporu vyst'ahovalecva Židov (v ďalšom texte „Fondô). Správu Fondu upravuje štatút, ktorý predloží do 30 dní odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia Ústredný hospodársky úrad vláde na schválenie.

ČASŤ ŠIESTA.
Správa majetku.

HLAVA I.
O dočasných správcoch pre domy.

§ 216.

(1) Ústredný hospodársky úrad môže z vážnych hospodárskych alebo sociálnych dôvodov uvaliť dočasnú správu na domový majetok Židov, židovských sdružení, židovských základín a fondov, na ktorý nemôže žiadať uvaliť vnútenú správu Štátny pozemkový úrad.

(2) Dočasnú správu nemožno uvaliť na domový majetok, na ktorý je uvalená súdna vnútená správa. V prípade uvalenia súdnej vnútenej správy dočasná správa podľa ods. 1 zaniká.

§ 217.

Dočasným správcom môže byť mravne zachovalý slovenský štátny občan, ktorý má najmenej 24 rokov a potrebné znalosti a skúsenosti.

§ 218.

(1) Dočasný správca vykonáva za vlastníka a na jeho účet všetky práva a povinnosti okrem práva majetok scudziť. Zodpovedá za škodu, ktorá by vznikla zo zanedbania povinnosti vyplývajúcej zo správy. Pri spravovaní je dočasný správca povinný riadiť sa pokynmi Ústredného hospodárskeho úradu.

(2) Pred nastúpením úradu vykoná dočasný správca sľub do rúk poverenca Ústredného hospodárskeho úradu.

(3) Dočasný správca je povinný zachovávať úradné tajomstvo o skutočnostiach, o ktorých sa dozvedel pri výkone dočasnej správy.

(4) Dočasný správca je povinný vykonávať správu osobne, skladať účty a podávať zprávy a vysvetlenia Ústrednému hospodárskemu úradu; záujemci si môžu od dočasného správcu vyžiadať odpis vyúčtovania podaného za celý uplynulý rok; dočasný správca je povinný ho vydať, a to najneskoršie do konca januára každého roku. Do 15 dní odo dňa vydania odpisu môžu záujemci podať Ústrednému hospodárskemu úradu proti vyúčtovaniu námietky, o ktorých rozhodne Ústredný hospodársky úrad s konečnou platnosťou. Trovy s preskúmaním vyúčtovania spojené znáša podateľ.

(5) Dočasný správca má nárok na náhradu hotových výdavkov a na odmenu proti vlastníkovi. Výšku odmeny určí Ústredný hospodársky úrad. Rozhodnutie Ústredného hospodárskeho úradu o určení odmeny je exekučným titulom podľa § 90, ods. 2 vládneho nariadenia č. 8/1928 Sb.z. a n. Vyplatená odmena nie je odpočítateľnou položkou podľa zákona o priamych daniach.

(6) Dočasný správca smie užívať miestnosti (byt) v spravovanom dome len s povolením Ústredného hospodárskeho úradu a za podmienok ním určených.

(7) Ústredný hospodársky úrad môže kedykoľvek previesť zmenu v osobe dočasného správcu alebo dočasnú správu zrušiť.

§ 219.

(1) Dočasný správca môže len s povolením Ústredného hospodárskeho úradu vykonať opatrenia, ktoré nepatria k obvyčajnému hospodáreniu, najmä majetok zaťažiť a dať povolenie ku vkladu záložného práva namiesto pozemnoknižného vlastníka.

(2) Ústredný hospodársky úrad dozerá nad hospodárením dočasného správcu a postará sa o odstránenie závad a nepravidielností pri výkone dočasnej správy.

(3) Z výťažku dočasnej správy sa uhradia v prvom rade verejné dane a dávky, poistné prémie, mzdy, príspevky na sociálne poistenie, úroky a anuity z hypotekárnych a iných tiarh a pod. Podrobnosti o spravovaní výťažku a nakladaní s ním určí Ústredný hospodársky úrad.

§ 220.

Uvalenie i zrušenie dočasnej správy sa poznačí v pozemkovej knihe. Táto poznámka má účinky poznámky súdnej vnútenej správy.

§ 221.

(1) Dočasného správcu, ktorý hrubo poruší svoje povinnosti, potresce za priestupok okresný (štátny policajný) úrad peňažným trestom od Ks 100 do Ks 100.000, ktorý sa má v prípade nevyožiteľnosti premeniť na zatvorenie od 1 dňa do 3 mesiacov.

(2) Podmienečný odklad trestu je vylúčený.

HLAVA II.

O dôverníkoch a dočasných správcoch v priemyselných, obchodných a remeselných podnikoch.

Diel prvý.

Ustanovenia všeobecné.

§ 222.

Do židovského podniku môže Ústredný hospodársky úrad menovať kedykoľvek dôverníka alebo dočasného správcu.

§ 223.

(1) Dôverníkom - dočasným správcom - môže byť mravne zachovalý slovenský štátny občan, ktorý má najmenej 24 rokov a podľa možnosti aj príslušné odborné vzdelanie a znalosti.

(2) Dôverník - dočasný správca - má pri výkone svojej funkcie postavenie verejného orgánu. Táto funkcia nezakladá služobný pomer ani voči podniku ani voči štátu.

(3) Pred prevzatím funkcie vykoná dôverník - dočasný správca - sľub do rúk zástupcu alebo splnomocnenca Ústredného hospodárskeho úradu.

(4) Ústredný hospodársky úrad môže kedykoľvek previesť zmenu v osobe dôverníka - dočasného správcu - alebo dôverníctvo - dočasnú správu - zrušiť.

§ 224.

(1) Dôverník - dočasný správca - je povinný zachovať aj úpravy a príkazy, ktoré vydá Ústredný hospodársky úrad všeobecne alebo v jednotlivých prípadoch.

(2) Dôverník - dočasný správca - vykonáva tiež dozor nad zachovaním ustanovení časti IV., hlavy V. (§§ 167 až 190).

(3) Dôverník - dočasný správca - je povinný zachovávať úradné tajomstvo o skutočnostiach, o ktorých sa dozvedel pri výkone dôvernictva - dočasnej správy.

§ 225.

Dôverník - dočasný správca - má nárok na náhradu hotových výdavkov a na odmenu, ktorej výšku určí Ústredný hospodársky úrad na ťarchu podniku. Nenahradené hotové výdavky a nezaplatená odmena sú vymáhateľné podľa § 90, ods. 2 vládneho nariadenia č. 8/1928 Sb.z. a n. na základe rozhodnutia Ústredného hospodárskeho úradu.

Diel druhý.

O dôverníkoch.

§ 226.

(1) Dôverník nesmie používať iné označenie ako „dôverník“.

(2) Dôverník má funkciu kontrolnú; dozerá na hospodárenie podniku a dáva návrhy na odstránenie závad, ak sa podnik nevedie so starostlivosťou riadneho obchodníka. Za tým účelom môže nazeráť do všetkých kníh, záznamov, ako aj iných pomôcok, ktoré súvisia s vedením podniku; nesmie však ani prijímať ani poukazovať nijaké platby podniku.

(3) Odborné a záujmové organizácie (živnostenské spolčenstvá, obchodné grémiá a ich sväzy, obchodné a priemyselné komory, Ústredné združenie slovenského priemyslu a pod.) sú povinné v rámci svojej pôsobnosti bezplatne poskytnúť dôverníkovi rady a informácie, ak o to požiada.

Diel tretí.

O dočasnej správe.

§ 227.

(1) Dočasný správca je povinný na účet držiteľa podniku urobiť všetky opatrenia, ktoré treba na zachovanie riadneho a presného chodu podniku. Na neho prechádza správa podniku a všetko, čo s ňou súvisí. Zodpovedá za škodu, ktorá by vznikla zo zanedbania povinností jemu uložených.

(2) Dočasný správca zastupuje podnik jemu do správy sverený pred súdmi a úradmi.

(3) Dočasný správca je povinný vykonávať správu osobne a skladať o svojom hospodárení účty Ústrednému hospodárskemu úradu v lehotách týmto úradom určených a podať mu kedykoľvek potrebné zprávy a vysvetlenia.

§ 228.

(1) Dočasný správca potrebuje povolenie Ústredného hospodárskeho úradu, ak chce vykonať opatrenia, ktoré nepatria k obyčajnému hospodáreniu, ako aj ku všetkým iným opatreniam mimoriadnej dôležitosti.

(2) Ústredný hospodársky úrad dozerá na to, ako dočasný správca hospodári a z úradnej moci sa postará o to, aby boli odstránené závady a nepravidelnosti zistené pri hospodárení.

(3) Dočasný správca platí z výťažku dočasnej správy všetky jej výdavky, ako aj výdavky, spojené s riadnou prevádzkou podniku; predovšetkým - verejné dane a dávky, mzdy, príspevky na sociálne poistenie, úroky a anuity z hypotekárnych požiadaviek, poisťné prémie atď.

(4) Čistý výťažok dočasnej správy podniku sa po zúčtovaní odovzdá držiteľovi podniku na jeho viazaný účet (§ 64). Držiteľ podniku je však povinný, ak tak rozhodne Ústredný hospodársky úrad, skladať hotovosti, potrebné na prevádzku podniku, a hradiť jej schodok. Výmer Ústredného hospodárskeho úradu je exekučným titulom podľa § 90, ods. 2 vládneho nariadenia č. 8/1928 Sb.z. a n.

§ 229.

Exekučná vnútená správa môže postihnúť len čistý výťažok, ktorý by mal podľa § 228, ods. 4 dostať držiteľ podniku.

§ 230.

(1) Zavedenie i zrušenie dočasnej správy sa poznačí do príslušnej verejnej knihy, ak sú súčiastkou podniku nehnuteľnosti. Poznámka zavedenia dočasnej správy má ten účinok, že dočasná správa môže byť vedená proti každému, kto po poznámke nadobudol práva k podniku.

(2) Ak je firma držiteľa podniku zapísaná vo firemnom registri, poznačí sa v ňom na návrh Ústredného hospodárskeho úradu uvalenie, poťažne zrušenie dočasnej správy a meno dočasného správcu.

Diel štvrtý.

Ustanovenia trestné a záverečné.

§ 231.

(1) Dôverníka alebo dočasného správcu, ktorý hrubo poruší povinnosti uložené mu ustanoveniami §§ 222 až 230 alebo nezachová úpravu alebo príkaz Ústredného hospodárskeho úradu (§ 224, ods. 1), potresce za priestupok okresný (štátny policajný) úrad zatvorením od 1 dňa do 3 mesiacov a peňažným trestom od Ks 100 do Ks 100.000. Nevyhovieľný peňažný trest sa premení na zatvorenie od 1 dňa do 3 mesiacov.

(2) Podmienečný odklad trestu je vylúčený.

§ 232.

Ustanovenia vládneho nariadenia č. 137/1939 Sl.z. v znení nariadenia s mocou zákona č. 327/1939 Sl.z. sa nevzťahujú na dôverníkov a dočasných správcov v židovských podnikoch.

ČASŤ SIEDMA.

Znášanie nákladov revízie, kontroly a ustálenia likvidačnej a obecnej hodnoty židovských a arizovaných podnikov, ako aj židovského majetku.

§ 233.

(1) Náklady revízie, kontroly a ustálenia likvidačnej hodnoty židovských podnikov, ako aj náklady kontroly podnikov prevedených podľa § 170 alebo uvedených v § 181, ods. 4, znáša majiteľ podniku.

(2) Náklady revízie ako aj kontroly dočasných správ domového majetku Židov a židovských združení znáša majiteľ domového majetku.

(3) Náklady ustálenia obecnej hodnoty predmetu právnych úkonov podľa § 53 znášajú osoby tam uvedené.

§ 234.

(1) Výšku nákladov (§ 233) určí Ústredný hospodársky úrad.

(2) Rozhodnutie Ústredného hospodárskeho úradu, ktorým určí náklady, je exekučným titulom podľa § 90, ods. 2 vládneho nariadenia č. 8/1928 Sb.z. a n.

§ 235.

Náklady uvedené v § 233 nie sú odpočítateľnou položkou podľa zákona o priamych daniach.

ČASŤ ÔSMA.

Osobitné predpisy vo veciach daňových a poplatkových.

HLAVA I.

Predpisy vo veciach daňových.

§ 236.

(1) Ustanovenia čl. 1, ods. 3 časti druhej zákona č. 266/1936 Sb.z. a n. v znení článku 29 vládneho nariadenia č. 160/1939 Sl.z. neplatí pre daňovníkov-Židov a židovské združení, a to počínajúc rokom 1940.

(2) Za daň všeobecnú zárobkovú, predpísanú vzhľadom na ustanovenie ods. 1 z výnosu bývalých židovských podnikov, neručia nežidovskí vlastníci týchto podnikov ani majetkové podstaty nežidovských podnikov.

§ 237.

(1) Úradné rozhodnutia a opatrenia finančných úradov (komisií) vo veciach priamych daní a dane z obratu, vydané po 1. januári 1930 do 31. decembra 1940 a týkajúce sa daňovníkov Židov, nežidovských manželov Židov a židovských združení možno bez ohľadu na to, či nadobudli právoplatnosť alebo nie, preskúmať a podľa výsledkov preskúmania zrušiť, inými nahradiť alebo zmeniť, a to bez udania dôvodov. Zrušené môžu byť aj sľavy na daniach, dosiahnuté pri konkurzoch a vyrovnaniach.

(2) Ustanovenie ods. 1 platí i pre dávku z majetku a prírastku na majetku, nakoľko ide o odpisy z milosti alebo o úľavy podľa § 5 zákona č. 6/1924 Sb.z. a n.

§ 238.

(1) Premlčacie lehoty určené v §§ 277 a 280 zákona o priamych daniach, v § 45, ods. 1 až 4 zákona o dani z obratu, ktoré po 1. januári 1930 do 31. decembra 1940 už uplynuly alebo sú v behu u daňových subjektov uvedených v § 237, ods. 1 sa obnovujú a začínajú plynúť dňom 1. januára 1941.

(2) Obnovenie premlčacích lehôt podľa ods. 1 vzťahuje sa aj na daňové predpisy, ktoré doteraz nenadobudli právoplatnosť, pokiaľ v opravnom prostriedku sa namieta premlčanie.

§ 239.

(1) Ustanovenie § 238, ods. 1 platí obdobne i o obnovení premlčacích lehôt určených pre zavedenie trestného pokračovania podľa §§ 206 a 208, ods. 2 zákona o priamych daniach a § 45, ods. 8 až 10 zákona o dani z obratu.

(2) Ustanovenia § 202, ods. 2, písm. b) a § 204 zákona o priamych daniach a § 44, ods. 1, č. 3 zákona o dani z obratu, o účinnej ľútosti pre trestné pokračovania zavedené podľa ods. 1, sa suspendujú.

§ 240.

(1) Právo štátu vymáhať splatné dane s prirážkami a s príslušenstvom za daňové roky 1927 a nasledujúce od daňových subjektov uvedených v § 237, ods. 1, pokiaľ do 31. decembra 1940 lehota určená v § 281 zákona o priamych daniach a v § 45, ods. 5 zákona o dani z obratu už uplynula alebo je v behu, sa obnovuje a premlčacia lehota preň začína znovu plynúť dňom 1. januára 1941.

(2) Právo štátu vymáhať dávku z majetku a z prírastku na majetku podľa zákona č. 309/1920 Sb.z. a n. od daňových subjektov uvedených v § 237, ods. 1, pokiaľ do 31. decembra 1940 premlčacia lehota určená v § 5 zákona č. 31/1878 r.z. uplynula alebo je v behu, sa obnovuje a premlčacia lehota preň začína znovu plynúť dňom 1. januára 1941.

(3) Pre daňové subjekty uvedené v § 237, ods. 1 suspendujú sa ustanovenia § 276, ods. 3 a § 283, ods. 2 zákona o priamych daniach.

§ 241.

(1) Za nedoplatky priamych daní s prirážkami a s príslušenstvom, dane z obratu a dane prepychovej s príslušenstvom, dávky z majetku a z prírastku na majetku s príslušenstvom a pokút a trestov s príslušenstvom - Židov a židovských sdružení, a to bez zreteľa na to, či nedoplatky pochádzajú z času pred alebo po nadobudnutí účinnosti tohto nariadenia, ručia osobne a celým svojím majetkom manželia a osoby príbuzné alebo sošvagrené až do druhého stupňa vpočítane, ktoré žijú alebo v čase vzniku daňovej alebo dávkovej povinnosti, poťažne spáchania trestného činu, pre ktorý sa trest alebo pokuta vymeraly, žily s daňovníkom v spoločnej domácnosti a sú osobami uvedenými v § 237 ods. 1. Ak jeden z viacerých ručiteľov zaplatil nedoplatok (jeho časť), má ohľadom časti, ktorá pomerne pripadá na ostatných ručiteľov podľa ich počtu, poradom civilného práva uplatňovateľný nárok na náhradu proti týmto ručiteľom.

(2) Pre daňové subjekty uvedené v § 237, ods. 1 suspendujú sa ustanovenia § 264, ods. 1, č. 3 a 5 a ods. 3 zákona o priamych daniach.

HLAVA II.

Predpisy vo veciach poplatkových.

§ 242.

(1) Všetky správne akty (výruby), rozhodnutia, opatrenia vo veciach poplatkových, ktoré finančné úrady vydali po 1. januári 1919 a ktoré sa týkajú subjektov uvedených v § 237, ods. 1, môžu bez ohľadu na ich právoplatnosť preskúmať a zrušiť; platobná povinnosť týchto subjektov môže byť novým pokračovaním určená.

(2) Ustanovenie § 237, ods. 1, posledná veta, platí obdobne aj pre poplatky.

§ 243.

Premlčacie lehoty na vyrúbenie, dodatočné vyrúbenie, dôchodkové trestné pokračovanie a vymáhanie poplatkov, určené v poplatkových zákonoch, nakoľko ide o subjekty uvedené v § 237, ods. 1, neplatia.

§ 244.

(1) Pre právne úkony uzavreté medzi subjektami uvedenými v § 237, ods. 1 platia bez ohľadu na čas vzniku poplatkovej povinnosti tieto právne domnienky:

a) úplatný majetkový prevod sa považuje za dar, ak bol uzavretý medzi Židmi manželmi alebo príbuznými priamej vetvi bez obmedzenia a v pobočnej vetvi až do druhého stupňa vpočítane, a to aj vtedy, ak len jedna z týchto smluvných strán je Židom;

b) veno, bez ohľadu na osobu, ktorá ho poskytuje, považuje sa za dar bezpodmienečný.

(2) Opak domnienky uvedenej v ods. 1, písm. a) uznáva sa len v tom prípade, ak kupiteľ hodnoverne dokáže, že mal prostriedky na vyrovnanie kúpnej ceny a že ju skutočne vyplatil, a ak predávateľ hodnoverne preukáže, že kúpna cena vplynula do jeho majetku. Potvrdenie zaplataenia kúpnej ceny v samej kúpnopredajnej smluve nie je dostatočným dôkazom. Jestvovanie a výšku v smluve prevzatých záväzkov (pasív) treba dokázať hodnovernými listinami; rovnakým spôsobom treba dokázať skutočnosť, že prevzaté záväzky (pasíva) boli kupiteľom vyplatené, ak sa majú uznať za platby na kúpnu cenu.

(3) Ak bolo veno poskytujúcemu vrátené, preto že manželstvo zaniklo a poskytujúci preukáže, že vplynulo do jeho majetku, domnienka o dare podľa ods. 1, písm. b) je vyvrátená.

§ 245.

(1) Za poplatkové nedoplatky, tresty a pokuty, a to bez zreteľa na to, či pochádzajú z času pred nadobudnutím alebo po nadobudnutí účinnosti tohto nariadenia, ručia osobne subjekty, uvedené v § 237, ods. 1, ktoré nadobudly majetkové predmety od poplatníka Žida (§ 237, ods. 1) darom alebo úkonom zastierajúcim darovanie, a to do výšky hodnoty majetku takto nadobudnutého. Medzi manželmi a príbuznými a sošvagrenými až do druhého stupňa pokladá sa úplatný prevod majetkový za dar alebo za úkon zastierajúci darovanie; opak tejto domnienky možno dokázať len spôsobom, uvedeným v § 244, ods. 2.

(2) Ustanovenia § 36 zákonného článku XI/1918 o vecnom ručení platia voči osobám uvedeným v § 237, ods. 1 bez časového obmedzenia, ale bez ujmy práv nadobudnutých Nežidmi.

HLAVA III. Spoločné ustanovenia.

§ 246.

Dane, poplatky, peňažné pokuty a tresty, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia §§ 236 až 245, môže finančná správa zaistiť na majetku dotyčného daňovníka (poplatníka) - Žida, alebo židovského združenia. Toto zaistenie sa vykoná na základe vykonateľného zaist'ovacieho príkazu, vydaného podľa § 284, ods. 1 zákona o priamych daniach, v ktorom netreba uviesť dôvody, pre ktoré úrad pokladá vybranie za ohrozené.

§ 247.

K opatreniam podľa § 237 je príslušný úrad, ktorý vydal opatrenie alebo rozhodnutie v poslednej inštancii.

§ 248.

Pre pokračovanie cieľom vykonania ustanovení §§ 236 až 245, pokiaľ sa týka daňovníkov (poplatníkov) podľa § 237, ods. 1, suspendujú sa zákonné ustanovenia o zachovaní bankového a obchodného tajomstva.

§ 249.

Verejné úrady, ústavy, verejní notári a fyzické a právne osoby sú povinné pri vykonávaní tejto časti (§§ 236 až 249) spoluúčinkovať a dožiadania finančných úradov s najväčším urýchlením vybaviť.

**ČASŤ DEVIATA.
Spoločné ustanovenia.**

§ 250.

Rozsah niektorých pojmov použitých v nariadení.

(1) Tam, kde sa v právnych predpisoch, upravujúcich právne postavenie, poľažne právne pomery Židov, ktoré zostávajú naďalej v platnosti uvádza pojem „Žid“, treba ním odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia rozumeť „Žida“ podľa ustanovenia § 1.

(2) Tam, kde sa v tomto nariadení používa pojem „Nežid“ (nežidovský), treba pod ním - okrem prípadu § 9 - rozumeť aj židovského miešanca.

§ 251.

**Osobitné ustanovenia o účinnosti tohto nariadenia ohľadom
niektorých osôb.**

(1) Osoby, o ktorých sa len dodatočne zistí, že sú Židmi, poľažne židovskými miešancami, alebo ktoré sa nimi stanú len po nadobudnutí účinnosti tohto nariadenia, postihujú jeho účinky len odo dňa, kedy bolo právoplatne rozhodnuté, že sú Židmi, poľažne židovskými miešancami, poľažne odo dňa, čo sa nimi staly.

(2) Ak je na splnenie niektorej povinnosti podľa tohto nariadenia určená lehota, počíta sa v prípadoch uvedených v ods. 1 od dní, poľažne skutočnosti tam uvedených.

(3) Účinky ustanovení ohľadom nežidovských manželov Židov postihujú týchto v prípadoch uzavretia manželstva so Židom po dni nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia - odo dňa uzavretia manželstva. Ustanovenie ods. 2 platí aj tu obdobne.

§ 252.

**Vylúčenie sťažností na Najvyšší správny súd a domáhania
sa nápravy pred štátnymi súdmi.**

(1) Proti rozhodnutiam (opatreniam a pod.) vydaným podľa tohto nariadenia sa nepripúšťa sťažnosť na Najvyšší správny súd - okrem prípadov, uvedených v §§ 3, 5 a 167, ods. 3.

(2) V tých prípadoch, kde je vylúčená sťažnosť na Najvyšší správny súd, nemožno sa domáhať ani nápravy pred štátnymi súdmi podľa § 66 zákona č. 185/1939 Sl.z.

§ 253.

Výpovede služobných pomerov.

Ak dôjde k výpovedi súkromnoprávneho služobného (pracovného) pomeru vzhľadom na ustanovenia tohto nariadenia - okrem prípadov podľa časti 1, hlavy X, dielu 2 (§§ 43 až 48) - platia o nej a o odbytnom ustanovenia vládneho nariadenia č. 65/1939 Sl.z.

§ 254.

Dávky za úradné výkony.

(1) Dávka za úradné výkony (§ 1 zák. č. 340/1940 Sl.z.) sa vyberá v prípadoch oslobodení podľa § 255 v týchto sadzbách:

- a) za udelenie oslobodenia z ustanovenia § 1 v sume od Ks 1.000.- do Ks 500.000.-,
- b) za udelenie oslobodenia z ustanovenia § 2 v sume od Ks 500.- do Ks 100.000.-,
- c) za udelenie oslobodenia z jednotlivých alebo viacerých ustanovení nariadenia v sume od Ks 10.- do Ks 300.000.-,
- d) za potvrdenie vydané podľa § 3 vyberá sa dávka 10.- Ks (vl. nar. č. 260/1940 Sl.z. diel A, pol 2).

(2) Inak platia ustanovenia zákona č. 340/1940 Sl.z. a vládneho nariadenia č. 360/1940 Sl.z.

ČASŤ DESIATA.

Oslobodenie a výnimky.

§ 255.

- (1) Prezident republiky môže udeliť oslobodenia z ustanovení tohto nariadenia.
- (2) Oslobodenia môžu byť úplné alebo čiastočné a možno ich viazať podmienkami.
- (3) Oslobodenia možno kedykoľvek odvolať.

§ 256.

Výnimky udelené podľa vládneho nariadenia č. 63/1939 Sl.z. alebo podľa iných právnych predpisov upravujúcich právne postavenie alebo právne pomery Židov platia ako oslobodenia z obdobných ustanovení podľa tohto nariadenia. Ustanovenie § 255, ods. 3 platí obdobne aj o týchto výnimkách.

ČASŤ JEDENÁSTA.

Prechodné ustanovenia.

§ 257.

Prepustenie pomocníc domácností zo židovských domácností.

S pomocnicami v domácnostiach, ktoré nemožno zamestnávať vzhľadom na ustanovenie § 41, treba služobný pomer zrušiť najneskôr do 31. októbra 1941.

§ 258.

Lehota na podanie žiadostí o povolenie zamestnávať Židov.

(1) Každý zamestnávateľ, ktorý zamestnáva Žida v deň, kedy toto nariadenie nadobudne účinnosť, je povinný do 1. októbra 1941 podať žiadosť o pracovné povolenie podľa § 43, pričom sa neberie zreteľ na žiadosti podané do nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia.

(2) Do vybavenia žiadosti podľa ods. 1 podanej po nadobudnutí účinnosti tohto nariadenia môže Žid zostať v doterajšom zamestnaní.

(3) Ustanovenie ods. 1 sa nevzťahuje na prípady, v ktorých žiadosti o pracovné povolenie už bolo pred účinnosťou tohto nariadenia vyhovené, alebo v ktorých bola žiadosť Ústredným hospodárskym úradom zamietnutá, bez ohľadu na to, či výpovedná lehota už uplynula alebo nie.

§ 259.

Lehota k odovzdaniu preukazov, odňatých oprávnení a prepadnutie rádioprijímačov a zbraní.

(1) Zbrojné listy, rybolovné lístky, vodičské listy, pasy, preukazy na spôsob cestovných pasov a dočasné cestovné pasy, vydané Židom pred nadobudnutím účinnosti tohto nariadenia, strácajú platnosť a ich majitelia Židia, poťazne nežidovskí manželia židov, majú ich odovzdať na okresnom (štátnom policajnom) úrade, príslušnom podľa bydliska - osoby, ktoré nemajú bydliska, - na okresnom (štátnom policajnom) úrade, príslušnom podľa miesta pobytu, a to do 8 dní po nadobudnutí účinnosti tohto nariadenia, poťazne - nakoľko ide o cestovné - i dočasné - pasy (preukazy), po najbližšom návrate z cudziny.

(2) Koncesie na držbu rádioprijímača, poťazne rádiovysielača, majú Židia (nežidovskí členovia židovskej domácnosti) odovzdať do 8 dní odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia na poštovom úrade, ktorý ich vydal. Radioprijímače a rádiovysielače, ktoré mali Židia (nežidovskí členovia židovskej domácnosti), prepadajú v prospech štátu. To platí aj o rádioprijímačoch, zabavených doteraz administratívne. Zabavenie vykonajú okresné (štátne policajné) úrady.

(3) Taktiež v prospech štátu prepadajú akékoľvek zbrane, ktorých majiteľmi sú Židia. To platí aj o zbraniach zabavených doteraz administratívne. Zabavenie vykonajú okresné (štátne policajné) úrady.

(4) Nesplnenie povinností, uvedených v ods. 1 až 3, trespí ako priestupok okresné (štátne policajné) úrady peňažným trestom od 100.- Ks do 10.000.- Ks, ktorý sa má v prípade nevyhnutnosti premeniť na zatvorenie od jedného dňa do 15 dní.

§ 260.

Osobitná lehota na zriadenie viazaných účtov, úschov a vkladných knížiek.

Osoby, ktoré sú Židmi podľa § 1, avšak nimi doteraz neboli, sú povinné zriadiť viazané účty (§§ 64 a nasl.) a úschovy (§§ 68 a nasl.) do 8 dní odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia. V tej istej lehote sú povinné uložiť svoje peňažné hotovosti na vkladné knížky (§§ 62 a nasl.).

Osobitné ustanovenie o štátnych zamestnancoch.

§ 261.

(1) Židia, vylúčení podľa § 15 zo štátnych alebo iných verejných služieb, musia byť prepustení do dvoch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia.

(2) Ak ide o vylúčenie židovských miešancov, uvedených v § 2, písm. a) poľažne - nakoľko ide o dôstojníkov a poddôstojníkov (§ 15, ods. 2) aj v § 2 písm. b), a nežidovských manželov Židov, má sa prepustenie stať do 6 mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia.

(3) Vláda môže v záujme služby predĺžiť lehoty, uvedené v ods. 1 a 2.

§ 262.

(1) Ak bol niekto prepustený zo štátnych alebo iných verejných služieb preto, že sa vzťahovali na neho ustanovenia § 1 vládneho nariadenia č. 63/1939 Sl.z. a vládneho nariadenia č. 74/1939 Sl.z., poľažne vládneho nariadenia č. 143/1941 Sl.z., avšak podľa tohto nariadenia nie je Židom ani židovským miešancom uvedeným v § 2 písm. a), poľažne, nakoľko ide o dôstojníkov a poddôstojníkov (§ 15, ods. 2), aj v § 2, písm. b), má byť v predpoklade, že vráti prípadne vyplatené odstupné znovu prijatý do služieb s právami, ktoré mal pri prepustení, pričom čas od prepustenia až do opätovného nastúpenia do služby sa nepočíta pre zvýšenie služného a pre nárok na výslužné ani pre jeho výmeru. Ak by však prichádzalo do úvahy preloženie do výslužby, vyperajú sa mu odpočívne platy tak, ako by bol daný do výslužby dňom prepustenia.

(2) Požívateľom štátnych odpočívnych prípadne zaopatrovacích platov, na ktorých sa vzťahovali ustanovenia § 1 vládneho nariadenia č. 63/1939 Sl.z. a nariadenia č. 143/1941 Sl.z. (§ 11 a 12 naposledy uvedeného nariadenia), avšak podľa tohto nariadenia nie sú Židmi ani židovskými miešancami, uvedenými v § 2, písm. a), poľažne, nakoľko ide o dôstojníkov a poddôstojníkov (§ 15, ods. 2), aj v § 2, písm. b) majú od prvého dňa mesiaca nasledujúceho po nadobudnutí účinnosti tohto nariadenia nárok na odpočívne, poľažne zaopatrovacie požitky, a to na také, na aké mali v deň nadobudnutia účinnosti nariadenia č. 143/1941 Sl.z.

§ 263.

Prepadnutie predmetov uvedených v § 74.

Predmety uvedené v § 78, ods. 1 a 2 prepadajú v prospech štátu. Židia sú povinní ich odovzdať na okresnom (štátnom policajnom) úrade do 8 dní odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia.

§ 264.

Osobitné ustanovenie pre súpis majetku.

Výkaz majetku podľa § 112, ods. 1 nie sú povinní podať Židia, ktorí splnili vykazovaciu povinnosť podľa § 3, ods. 1 nariadenia č. 203/1940 Sl.z.

§ 265.

Osobitné lehoty pre výkup nehnuteľností.

Ohľadom nehnuteľností, ktoré bolo možno vykúpiť už podľa zákona č. 213/1940 Sl.z. v znení nariadenia č. 52/1940 Sl.z.:

- a) je v prípade § 116 rozhodný deň 11. septembra 1940,
- b) právo výkupu podľa § 119, ods. 1, veta prvá treba uplatniť do 10. septembra 1941 vpočítane.

§ 266.

Vylúčenie nároku na vrátenie zisku podľa § 144.

Nárok podľa § 144 nemôžu uplatniť tie osoby, ktoré ho mohli uplatniť už podľa nariadenia č. 313/1940 Sl.z.

§ 267.

Priechodné ustanovenia k výkonu pozemkovej reformy.

(1) Ustanovenia zákona č. 46/1940 Sl.z., právnych predpisov tento zákon meniacich a doplňujúcich a právnych predpisov na jeho základe vydaných, nakoľko odporujú tomuto nariadeniu, neplatia pre prípady, upravené v tomto nariadení.

(2) I po prechode nehnuteľnosti do vlastníctva štátu zostáva odborná správa Ministerstva hospodárstva podľa § 166, poslednej vety, kým nehnuteľnosť nevezme do držby štát, poťažne osoba, ktorú označí Štátny pozemkový úrad.

(3) Tam, kde podľa § 1 vládneho nariadenia č. 326/1940 Sl.z. sa počítajú lehoty od poznámky zamýšľaného prevzatia, treba tieto lehoty počítať pri nehnuteľnostiach, na ktoré sa vzťahujú §§ 150 až 166, odo dňa určeného vyhláškou podľa § 150.

ČASŤ DVANÁSTA.

Záverečné ustanovenia.

§ 268.

(1) Zrušujú sa všetky právne predpisy, nakoľko upravujú pomery a veci, upravené týmto nariadením; zrušujú sa najmä: vládne nariadenie č. 63/1939 Sl.z., okrem § 8, vládne nariadenie č. 137/1939 Sl.z. v znení nariadení s mocou zákona č. 327/1939 Sl.z. a č. 197/1940 Sl.z., vládne nariadenie č. 145/1939 Sl.z., vládne nariadenie č. 184/1939 Sl.z., vládne nariadenie č. 230/1939 Sl.z., okrem § 4, taktiež § 23 zákona č. 46/1940 Sl.z. v znení nariadenia č. 56/1941 Sl.z., nariadenie s mocou zákona č. 130/1940 Sl.z., nakoľko sa týka Židov, nariadenie č. 203/1940 Sl.z., zákon č. 213/1940 Sl.z. v znení nariadenia č. 52/1940 Sl.z., nariadenie č. 215/1940 Sl.z., nariadenie č. 216/1940 Sl.z., nariadenie č. 234/1940 Sl.z., nariadenie č. 255/1940 Sl.z., nariadenie č. 256/1940 Sl.z. v znení nariadenia č. 305/1940 Sl.z., okrem § 7, ods. 3, nariadenie č. 257/1940 Sl.z. v znení nariadenia č. 44/1941 Sl.z., nariadenie č. 291/1940 Sl.z., nariadenie č. 303/1940 Sl.z. v znení nariadení č. 53/1941 Sl.z. a č. 129/1941 Sl.z., nariadenie č. 313/1940 Sl.z., nariadenie č. 314/1940 Sl.z., nariadenie č. 315/1940 Sl.z., nariadenie č. 23/1941 Sl.z., nariadenie č. 57/1941 Sl.z., nariadenie č. 84/1941 Sl.z., nariadenie č. 93/1941 Sl.z., nariadenie č. 143/1941 Sl.z., nariadenie č. 153/1941 Sl.z., nariadenie č. 186/1941 Sl.z. a nariadenie č. 194/1941 Sl.z.

(2) Pre osoby, ktoré boli Židmi podľa § 1, ods. 1 vládneho nariadenia č. 63/1939 Sl.z., avšak nimi nie sú podľa tohto nariadenia, prestanú príslušné obmedzenia doterajších právnych predpisov, upravujúcich právne postavenie a právne pomery Židov - nakoľko sa nezakladajú na rozhodnutí úradu, súdu alebo orgánu verejnoprávnej korporácie - platiť dňom nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia. Pre takéto osoby, ak zostanú židovskými miešancami (§ 2), zostanú platiť tie obmedzenia, ktoré postihnú židovských miešancov podľa tohto nariadenia.

§ 269.

(1) Pokračovania, ktoré boli započaté podľa doterajších právnych predpisov, upravujúcich právne postavenie a právne pomery Židov, ak sú Židmi, poťážne židovskými miešancami, treba dokončiť podľa ustanovení tohto nariadenia.

(2) Pokračovania podľa zákona č. 113/1940 Sl.z., v ktorých do dňa nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia už boli vydané rozhodnutia o arizácii alebo povolenia podľa § 2 uvedeného zákona o prevode hospodárskeho podniku, dokončí Ústredný hospodársky úrad podľa predpisov tohto nariadenia; sudy však podľa ustanovení zákona č. 113/1940 Sl.z.

(3) Ustanovenia § 179, ods. 2 až 4 platia aj pre povolenia o prevodoch hospodárskych podnikov a pre rozhodnutia o arizácii, ktoré boli vydané podľa §§ 2 a 4, ods. 2 zákona č. 113/1940 Sl.z.

(4) Úkony prevedené vo veciach zákona č. 113/1940 Sl.z., v ktorých však do dňa nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia nebolo vydané ešte rozhodnutie o arizácii, alebo v ktorých nebolo ešte vydané povolenie podľa § 2 zákona č. 113/1940 Sl.z. ohľadom prevodu hospodárskeho podniku, nie sú záväzné pre Ústredný hospodársky úrad.

§ 270.

(1) Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; vykonajú ho všetci členovia vlády.

Dr. Tuka v.r.
Sivák v.r.
Mach v.r.
Dr. Pružinský v.r.
Dr. Fritz v.r.
Dr. Medrický v.r.
Stano v.r.
Čatloš v.r.

Čl.1 Platí od 24.6.1942

Čl.2 Platí od 5.3.1943

Čl.3 Platí od 5.3.1943

Čl.4 Platí od 5.3.1943